

ABONAMENTS

Barcelona, mes	100
Catalunya i territoris de la República, trimestre	300
Amèrica Llatina i Portugal, trimestre	150
Països concrets, id.	150
Altres països, id.	150

DIARI D'AVISOS I NOTÍCIES

ANUNCIS I RECLAMS, SEGONS TARIFA

LA PUBLICITAT

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:
CORTS CATALANES, 530, pral.—Tel. 11430

BARCELONA

TALLERS D'IMPRESSA:
BARCELONA, 11 V. 12.—TELÈFON 19008

EL TEMPS

Domina bon temps, i es registra alguna nevada per la costa, Catalunya i vall de l'ebre. El completament de la nevada de Catalunya. Els vents són fríjols, excepte per Barcelona, Montserrat i Tarragona, on bufen amb alguna intensitat.

Les temperatures extremes han estat les següents: Màxima, 16 graus a Sagur. Mínima, 6 graus a Sora, al Port de la Bonifàcia, on hi ha un gruix de neu d'un metre 75 centímetres.

CRONICA
Una defensa de la llei
del 2 de gener

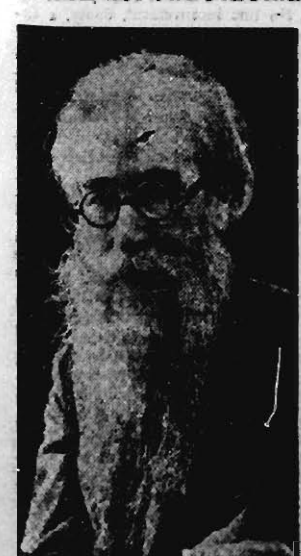
Els comentaristes polítics catalans avui no tenen opció. Quan en circumstàncies anormals com les presents un partit monopolitzat tot el poder, necessàriament l'atenció pública es concentra en els actes i en les paraules dels homes representatius del partit monopolitzat. La Lliga, d'acord amb les circumstàncies, ha acceptat aquest paper, que els sufragis li havien negat, i mira d'aprofitar-se'n tant com pot i de justificar davant de la seva gent una situació que comença a intranquil·litzar certes persones i que tan privilegiada com és per força ha de determinar entre els neutres una reacció adversa als interessos polítics que defensa.

El discurs del senyor Cambó diumenge a Badalona és un exemple típic de l'aplicació del sofisma a la tàctica defensiva, i una mostra brillant de dissimulació. El cap de la Lliga ha tret la pell de be del seu guardaroba i se l'ha posada per sortir a la càrrega de la ingenuïtat; desgraciadament per a ell li curteja de per tot arreu, i si no és entre els incondicionals i els oclistes difícilment enganyarà ningú. Diumenge deia que la Lliga no és antirevolucionària, i censurava les dretes espanyoles, que volen antaular la lluita electoral damunt aquesta plataforma. I doncs, què s'ha fet de tot allò d'anar contra la revolució que dies enrere encara era un dels ingredients dels seus discursos? És curiós, curiós i ingenu, que ara sostingui que l'anarquista no l'espanta, perquè en l'anarquista molt sovint hi ha un idealista. I aquell anarquista de Terrassa que feia sortir per l'escotell per enfereir la gent d'ordre, la vigília de la caiguda de la monarquia? L'anarquisme no el preocupa, ni el preocupa el socialisme de tipus heroic com el d'Astúries, com ell mateix el qualificava. Aquests extrems no el preocupen; és cosa d'idealistes delirants, i és clar, amb ametralladores i avions s'entesteix; el que l'intranquil·litza i el treu de polleguera és el socialisme organitzat, que es lliga en la màquina estatal sense violència. Contra aquesta gent tot és bo per a combatre i a anihilar-lo. No som socialistes i no subratllem aquesta part del discurs del cap de la Lliga si no vingues d'un polític que fins ara no s'ha cansat de repetir en tots els tons que el perill més terrible per a la seguretat i la vida d'un país és l'anarquia, que totes les idees i tots els programes es tornen respectables quan en manifesten dintre la llei i els homes que les professen s'organitzen i accepten les responsabilitats d'una actuació franca i legal. No som socialistes i comentem com a simples observadors les contradiccions flagrants d'un polític que fa prodigis per passar la corda que ha triat per residència.

La Lliga—diu el senyor Cambó—no ha estat mai revolucionària; és evolucionista. Però si és evolucionista i per què avui, quan reitera aquesta afirmació, s'estima més la violència intermitent de l'anarquisme encara que faci víctimes, que l'actuació política d'una força organitzada? Realment costa d'entendre aquest evolucionisme que se sent més disposat a conivir amb l'extremisme que a resignar-se a les possibilitats d'una evolució portada per camins més racionals, sobretot després de reconèixer en el mateix discurs que les intranquil·litats i el materialisme de les dretes espanyoles han estat els millors condidors de les propagandes del marxisme a Espanya. Per a fer plàstic l'egoisme d'aquestes forces l'actuació de les quals critica el senyor Cambó deia que feien com aquell catòlic que per complir amb els manaments de l'Església i satisfer la seva guleria bateja amb noms de peix els plats de carn que es feia servir els dies de magre.

Ell també ha fet una cosa per l'estil en el seu discurs; ha volgut dissimular el seu pensament canviant el nom de les coses per afalagar els seus, advertir els seus possibles aliats i cantar la benvolença dels adversaris. Massa coses per a un sol discurs. En política com en música el silenci té un valor positiu, les dimensions dels cossos es mesuren per l'ombra que projecten, i en el discurs de Badalona hi ha hagut silencis reveladors i ombres denunciadores. El cap de la Lliga no ha dit un mot de la llei del 2 de gener, i ha fet com qui no s'adona de l'ombra que projecta damunt Catalunya. I no obstant, per a nosaltres, els autonomistes, aquí hi ha el pot de la confutació. Però per si el seu silenci no fos prou eloqüent ha donat un entrecot que val per tot un discurs. La Lliga, evolucionista, reconciliada amb l'anarquista de Terrassa, tem que l'estatutisme, que el reconeixement de l'autonomia, sigui l'excusa per a una lluita de classes. És a dir, el senyor Cambó accepta la llei inconstitucional que li ha donat tot el poder a Catalunya i mira de suggerir que la rehabilitació de l'Estatut voldria dir declarar la llei de classes a Catalunya. Qui el podrà enyorar davant d'aquesta perspectiva? I en el seu deliri polític arriba a concloure que els esquerrans catalanistes no poden defensar l'Estatut, perquè la llei de classes exclou el patriotisme, i com que ells són patriotes, no poden voler un Estatut que aniria contra la pàtria, contra Catalunya.

Quanta feina per no parlar clar, i tan clar que és el que sent i el que pensa la Lliga en aquest punt! Tot plegat es redueix a la defensa de la llei del 2 de gener, res més sinó això. Però per què no ho diu clar? Per què se'n dona vergonya si tot hom ho veu clar i fins una part del seu auditori li ho agrairia? Què el detura, que l'espanta, si no s'adona res amb tot aquest barroquisme dialèctic? El piet de la Lliga és mantenir el règim transitori, que tant beneficis li proporciona. Aquest interès que no pot dissimular és de la demostració evident de l'angúnia que li fan les eleccions, que a Catalunya només poden tenir un sentit estatutari. Per això la Lliga pren les seves precaucions, i per ara no es vol comprometre; demana la confiança dels seus adherents i es reserva la llibertat d'aliar-se o no amb els enemics de l'autonomia; però com que al capdavant haurà de relluir-se d'aquesta aliança, mira de fer repugnant l'Estatut, perquè els catalanistes que la segueixen acceptin la llei del 2 de gener com a mal menor. Quina puerilitat! La Lliga no vol avenir-se que el catalanisme ja fa molts dies ha deixat d'ésser una exclusivitat seva; sempre pel cap o per la cua ha de caure en l'anacronisme d'anatematitzar els catalanistes que no li conreen el seu predi. Però ja ha fet tard; el seu evolucionisme es veu que no arriba fins al cap. Per a ella és molt preferible que els Ajuntaments continuïn tal com estan i que la majoria del poble de Catalunya es quedi sense la representació que legalment es designava. I d'això que avui, a la vigília de les eleccions, és el problema capital per a Catalunya, el senyor Cambó no n'ha dit ni una paraula. El seu silenci, però, ha estat molt més eloqüent que tots els malabarismes oratoris que hi hagués pogut dedicar. En aquest sentit ha parlat més clar del que volia.

Ha mort
Ramon del Valle Inclán

Feia més de mig any ja, que don Ramon del Valle Inclán havia ingressat al sanatori del Dr. Villar Iglesias, a Santiago de Compostela. Valle Inclán tenia ara setanta-cinc anys, havent nascut en 1870 a Puebla de Caramiña (Pontevedra). Acabada la carrera de dret, marxà a Mèxic, on feu una estada breu, però rica en peripècties, augmentades encara per la seva poderosa imaginació.

De tornada a Espanya, va viure la bohèmia pintoresca del darrer quart de segle i col·legis d'aquest. Sembla que

el centre natural de Valle Inclán, fossin aquelles terribles d'ortistes i literats dels cafès madrilenys, en les quals lluita el seu enginy, aplicat sovint a una terribil maledicència que de tan exagerada resultava inèdita.

De la seva gran producció literària, el ferri fons les Sonates, en el protagonista de les quals, el marqués de Bradomin, s'han volgut veure trets autobiogràfics. El cert és que Valle Inclán rebé una profunda impressió de les narracions de la guerra carlista, escoltades de familiars seus que hi havien pres part, i les aprofità per a molts llibres seus.

En 1931 fou nomenat president de l'Ateneu de Madrid, i en 1933 director de l'Acadèmia Espanyola de Belles Arts de Roma.

La seva gran afició, i la desenvolupava no sols en les tertúlies de cafè, o les quals assistí fins al darrer moment mentre la salut li ho permetia, fou l'Espanya del segle XIX, en la seva obra, després del cicle de la guerra carlista, obrí el cicle d'obres referents a aquella època, sobretot la de l'Isabel II. Amb el títol genèric de El Ruedo Ibérico havia començat la publicació d'unes obres, mig històriques mig imaginatives, mig novel·les mig forces, que demostraven que el temps no havia passat per a ell i seguit essent el poeta i l'innovador de sempre. Però, dominador com pocs de l'idioma castellà, barrejava conscientment els arcaïsmes, els neologismes i els dialectalismes—incloent-hi els americanismes—amb un resultat pintoresc i saborós com no l'aconseguia cap més escriptor espanyol contemporani.

D'una gran entesa de caràcter, ha treballat fins al darrer moment, escrivint el trueno dorado, de la sèrie de El Ruedo Ibérico.

Ultras les obres esmentades, deixà Alma española, Àguila de blasón, Romance de lobos, La pipa de Kif, Floet de santidad, Gerifaltes de antaño, Tirano Banderas. Al respaldar de la guerra, La marquesa Rosalinda, etc., etc., i obres de teatre com El embrujado, Cuentos de abril, Farsa y lirica de la Reina Castiza, etc.

L'ACTIVITAT ESPORTIVA D'AQUESTES FESTES

Al Prat. — Una esquadra militar fent exercicis damunt el camp de la festa d'anellat d'ahir. — Xàliga, Bascos i Pierre Grégoire, guanyadors dels concursos d'anellament, atiratge i velocitat, en el circuit Prat-Montjuïc-Prat.

L'ATHLETIC DE BILBAO
PERDÉ EL LLOC DE LIDER
DEL TORNEIG DE LLIGA
L'ARAGONES PEREZ VENC
EN LA XVII JEAN BOUIN
JOAN SALARIC GUANYA
EL CAMPIONAT PENINSULAR
CICLO-PEDESTRERICARD BRULL POSSIBLE
LITA UN NOU RECORD
PENINSULAR DE NATACIÓ
(Informació a les pàgs. 9 i 10)Del pròxim Orient
Salmó
un colom
per JOSEP CARNER

Conta J. C. Hanauer, el ben conegut folklorista palestí, la vera història dels dos coloms de la Cúpula de la Roca, a Jerusalem, construcció per alguns injustament anomenada Mesquita d'Omar.

Perquè heu de saber que a la part de migdia d'aquell monument, justament en el cimit de la porta, hi ha dues illosetes de marbre que llesades (com si diguéssim) del mateix bloc, tenen la mateixa venatura, o dibuix de llinyanes, i han estat fixades costat per costat, de manera que les llinyanes formen una imatge que, amb el més feble ajut de la vostra imaginació, representa ben bé dos ocells aturats a banda i banda d'un vas. Quan voldreu esbrinar el per què d'aquella curiositat, no us adreçeu sinó pas als llibres que no encerten sinó poc, i encara amb treballs, i tot ben comptat i debatut, més aviat amb sabedoria que no pas amb verba substantia: valdrà més que demaneu el com; i el que a un d'aquells antics venerables que no saben de lletra, ni els cal, perquè prou n'han tingut d'aprendre les coses de boca a orel·la i de persones fiables.

Però com que de moment podríem no tenir a l'abast un d'aquests patriarques de la falòria, em resignaré a passar-vos l'autèntica llegenda dels dos coloms.

El rei Salmó, que coneixia el llenguatge dels animals i preguntava a cada planta el seu nom (diu una altra llegenda que el fundà el primer Jordi Botànic), reposava un dia solament vora una finestra, en una gran cambra del seu palau.

Dos coloms amovencjats damunt de la teulada, i el rei es plaia a sentir-los parlar; que sap si alguna vegada n'havia plagiat imatges i maneres de dir per als seus cànecs nupcials.

Quan veus ací que el colom mascle fa: — El rei Salmó el rei Salmó! què vols que et digui? No sé pas qui li veuen! I aquests palausosos, com la gent diu, tu trobes que n'hi hagi per badar boca i per exercir-se? I fuis! Si a mi em passés pel cap, d'una puntada de peu els farràs a terra.

Salmó abocà el cap a la finestra i cridà l'ocell infatigat. — Com has gosat dir una semblant mentida? — Senyor rei i rei de tots els savis! digué l'ocell, tot llagoter, — vos em perdonareu en saber que adés parlo amb una femella. En aquests casos, si us doneu importància, és que la cosa s'ho porta. — Salmó es va posar a riure i avia l'ocell, amb el manament, però, que mai més no s'omplís la boca d'aquelles vanaglories.

L'ocell, feia una profunda reverència, tornà on era la seva companya. La qual, tota curiosa, li demanà per què l'havia cridat el rei.

— Oh! feu ell—perquè m'ha sentit quan jo deia quina en faria, i ell m'ha demanat que per amor de Déu ho deixés córrer.

Aleshores Salmó que si, fa un segle de la mà i o mconverteix els dos ocells en marbre. A ell per la seva incorregible vanitat, i a ell per haver-l'hi encoratjat amb aquelles ullades.

La jornada política
a Madrid
El dia d'avui
serà decisiu(CONFERENCIA TELEFONICA
AMB EL NOSTRE REDACTOR A
LA CAPITAL DE LA REPUBLICA)

En vigília de la Comissió Permanent de les Corts, l'ambient polític s'ha enarriat. Els treballs i les conferències que a darrera hora ha efectuat el senyor Portela han augmentat l'expectació. Hom té la impressió que la jornada d'avui haurà de tenir una importància extraordinària i adiu que es produiran efectes decisius.

El plei, en el seu aspecte purament polític, no hauria de tenir conseqüències. Es tracta d'una maniobra redista i monàrquica per a crear dificultats al Govern. On comença a ésser greu la qüestió és en el punt on aquest plei penetra en les xarxes de les lleis i reglaments, que empresonen la tramitació normal de la qüestió.

Tota la maniobra de Gil Robles i de Calvo Sotelo, tendeix a què s'obrin novament les Corts, i en aquest punt sembla que les disposicions que regulen la matèria, afavorixen aquest propòsit. Es qüestionava, que en la Comissió Permanent hi haurà majoria per a aprovar el procedir del Govern en els dos assumptes concrets que són objecte de l'actuació: pròrroga dels Pressupostos i suspensió de les sessions parlamentàries per decret.

Encara que els acusadors sostenen que no s'ha d'entrar en el fons de la qüestió, és possible que no s'hi entri, no obstant, milions perquè la majoria de la Comissió pugui declarar la seva conformitat amb el Govern d'acord amb la meua de vot de confiança; però respecte a la tramitació de la qüestió, també sembla que, per respecte a la llei, la majoria es manifestarà en el sentit de declarar-se incompetent, endossant-la, per tant, a les Corts.

Aquesta és la cosa legal i és també la que interessa als monàrquics i cedistes. Naturalment que els diputats republicans no mancaran a la llei per a coincidir amb els acusadors; però si l'actió de la declaració que es fa en primer terme és, com creiem, favorable al Govern, aquest quedarà en situació d'impedir el compliment de la maniobra, procedint immediatament a la dissolució. Una manifestació de la Diputació Permanent en el sentit d'aprovar la conducta del Govern donaria a aquells oclistes i cedistes per a dissipar les Corts sense considerar-se acusats, encara que la motió segons el seu tràmit normal, però la dissolució hauria d'ésser fulminant, gairebé a què mateix.

Està disposat a això el senyor Portela? Té la seguretat de poder-ho fer? Sobre aquests interperans desansa tota la preocupació política del moment. En certs medis no es descarta la idea d'una crisi i fins i tot es fan càlculs sobre el futur Govern. Sembla que un Govern Pedregal podria portar a terme el que el senyor Portela tal vegada no pugui realitzar avui. És, però, prematur parlar d'aquestes qüestions.

El cap dels grups republicans es veu unir amb per a fixar les posicions que haurien de representar-hi de mantenir en la Comissió Permanent en discussió la motió acusatòria. L'agard, però, no ha estat fet públic, però no hauria res d'extraordinari que s'ajuntés a l'actiu que en aquestes nocies atribuïm a la majoria de la Comissió. El dia d'avui, com anunciem, serà decisiu.

Epíleg
Per a cloure
un debat
per FERRAN SOLDEVILA

No creia, en escriure l'article "Llenguatge preelitoral", que hagués de tornar immediatament al tema. Però els comentaristes que la qüestió debatuda ha suscitat i la responsabilitat que m'hi ateny m'obliguen a parlar-ne novament.

Em cal precisar diversos punts. En primer lloc heig de declarar que no és una anècdota concreta el que va iniciar-me a escriure aquell article. En els tres o quatre anys que, abans seguit per altres tasques, he viscut allunyat de tota activitat periodística, he sentit sovint l'anhel de reintegrar-me. encara que solament fos a llargs intervals; potser cap tema no m'ha sollicitat amb tanta de força i insistència com el de la ferocitat de les nostres lluites polítiques i del llenguatge que comporten. La decisió de no allunyar-me per res de l'activitat que jutjava essencial i, sobretot, la consciència que, per a fer-me escoltar enmig de la barreja, calia una veu molt més alta i poderosa que la meua van aturar-me tothora.

Ara, però, decidit a reprendre el lloc al costat dels meus antics companys, el tema del primer article va imposar-se'm tot d'una: el moment era oportú, la lluita encara era lluny d'haver arribat al punt alt, tenia la sensació de complir un deure patriòtic i estava segur d'interpretar el sentiment de molta catalans. Valgués pel que valgués, vaig escriure'l.

Ha valgut per a molt més del que hauria gosat esperar. Dos diaris catalans han declarat llur decisió d'esforçar-se a dignificar el to de les polèmiques: aquells diaris precisament que, per la situació que ocupen dins el quadre general de la nostra premsa, per la tònica dels partits polítics que representen, pel prestigi dels homes més responsables que hi intervenen, tenen més que no cap altre l'obligació moral de donar, en totes circumstàncies, exemple de serenitat i d'equanimitat.

Davant la magnitud d'aquest fet encoratjador, les desviacions que s'han produït, i les que hagin estat a punt de produir-se, tenen un indubtable valor simptomàtic, però perden molt de rellu. Hauria estat preferible, és clar, que no s'haguessin produït; però aleshores d'aquestes desviacions podria treure al·licionament.

I, ara, esperem els fets. Les intencions són bones, les decisions immutables: no manquen sinó les obres. No se'n amaguen les dificultats: contra allò que suposen alguns dels escriptors que han intervingut en el debat, l'esforç, almenys per a certs temperaments, haurà d'ésser tens i continuat. No serà sinó molt més meritori. Procurem tots plegats, finalment, decididament, fer tot el que estiguem al nostre abast. I, sobretot, no permetem la qüestió. No es tracta, com deia Rosend Llata, de "complicitat maliciosa" ni de "violència amb motius". No és ni solament qüestió de "bones maneres", ni de la urbanitat que diu que ensenyen als col·legis (de passada: no recordo que mai no n'hi hagi ensenyada). En tracta, sensiblement, i profundament, de la dignificació de les nostres lluites polítiques.

LA NOVEL·LA
DELS REIS

Memòries de SIR BASIL THOMSON, ex-cap de l'intelligence Service, recollides per Maurice Verne

La torre que guarda els secrets i els tresors
de la Corona d'Anglaterra

Heus ací la novel·la viscuda dels reis de la nostra època. Una història que, em penso, no fou mai escrita. L'anècdota larr, aquí, l'únic de demostració, i es establir els detalls cànids i fets de la intimitat dels reis. Un sol home podia parlar-nos, directament, amb els elements provatoris i vivents i l'estudi dels caràcters que han pogut modificar els esdeveniments de la vida real — la història del nostre temps —; un sol home: el cap de l'Intelligence Service.

L'oficial mana: — Que passin les claus del rei Jordi... L'home vermell obre la Porta dels Traïdors, seguit dels seus companys, i en el moment de desaparèixer dintre les tendres ogivals, es tomba i exclama: — Déu salvi el rei Jordi!

L'oficial desmembra l'espasa, dringuen les armes, la guàrdia rei honors repetint religiosament: — Amén! Amén!

L'home vermell ha arribat al despatx del governador de la Torre de Londres i li lliura les claus dels calabossos, les claus que tanquen la sala on reposen els joies de la Corona d'Anglaterra i del concepte, primer de l'Empire the Crown.

Éra inútil contar aquesta escena? La recerca del pintoresc no cap en aquestes pàgines on la primícia és per a l'anàlisi. Però érem al llindar d'aquells domini de les al·legories, dos símbols de la vella Anglaterra. Entràvem en una atmosfera intermediària entre la llegenda i la realitat, perseguint: aquelles transmissions que van dels centres nerviosos del passat als centres nerviosos del present, on l'ànima de la raça, que ha imposat la dominació sobre els avets i sobre les palmeres, es rellueix i es reforma.

El panteó de la raó d'Estat

Era un corb centenari, feixuc, un xic plomat, ocell d'embruixament, que perllucava entre els ossos de l'arxipal de la Torre, grata la terra dels ajustats en el petit cementiri, picava amb el bec els vidres verdosos que deixen veure uns sales tristes plenes d'armes velles i guardades per especials manlles en uniforme de batalla i que, al llarg dels segles, de guerra, des d'Eduard I.

Pregunta pel vell corb. Justament

La Torre de Londres... A la caiguda de la nit, quan Westminster toca, hi ha un llegendari rellevament de la guàrdia. La guàrdia, amb el fusell carregat, a l'espallat, s'arrangera davant la Porta dels Traïdors, la porta que serveix des de sempre per als presoners d'Estat. Al davant, la Torre Sagnant s'endinsa en el cel de Londres; és aquí on Ricard VIII feu matar els fills d'Eduard. D'altres torres sagnants ens volten.

El governador de la Torre de Londres passa revista als guardians, uniformats encara com en l'Estat mitjàna

Apareix un guàrdia amb un vestit d'arxipal, sembla un botxí feudal. Darrera seu, van els seus esters, que porten una brusa blanca galonada d'escarlata, amb les inicials del rei. L'home vermell porta un manat de claus. Amb la mà dreta aixeca una llanterna encesa.

L'oficial de la guàrdia el detura: — Qui viu?

L'home vermell, amb veu estentòria, respon: — Pòries les claus.

— Quines claus?

— Les claus del rei Jordi.

Per nota de les paraules hi ha els fets. En el meu primer article tenia bon compte a referir-m'hi. I recordava la rèplica contundent que certes accions mereixen.

"Encara en aquest cas — alegia — voldríem que el llenguatge, per dur i indignat que fos, conservés categoria de paraula i no degenerés en crit o en esgarip; que l'expressió, per encara i palpitant que brollés, fos encara i més que mal raonament, i no s'abocés en lletania d'insults i de proclamacions." No em dol d'insistir: aquesta mena de llenguatge és innecesari per a l'arborament de les masses: és contraproduent per a l'èxit polític; en enfondir l'abisme que separa els diversos sectors catalans, fa un mal, diversament reparabile, a Catalunya.

Per a acabar. Hi ha hagut qui ha jutjat desplaçat i quèl aquest debat. Però, dins l'interessant article on aquest criteri era sostingut ("La Humanitat", 2 gener) hi ha dues frases que ara m'interessa especialment recollir: "Per dures que siguin les hores de la lluita electoral, no perdrem la noció del que fem ni l'equilibri que reclamem el nostre lloc d'orientadors d'una immensa majoria del poble català". "Voldríem més que ningú una Catalunya fina, sensible i unida".

I jo: si aquella és la seva decisió i aquest un dels seus ideals i i no dubto que ho són — podem esperar que, tard o d'hora, s'adonara de la gravetat que encloïa la qüestió de batuda i de la transcendència que pot tenir per a l'anellament d'aquella Catalunya "sensible i unida". Fals vot però sigui ben d'hora i perquè no sigui a costa de noves experiències doloroses.

(Seguirà)

(Copyright Opra Mundí)

Comentaris-LA POLITICA A CATALUNYA- Informacions

Rèplica necessària

Diuenge, el denominat "Partit d'Unitat Marxista", o sia la conjunció de forces del Bloc Obrer i Camperol i el Partit Trotskista, celebren un mitjà al Gran Price. Entre altres oradors, parlaren Maurin i Nin, que després de passar-se mitja vida combatent-se han acabat fent les pates.

Les afirmacions dels oradors no tindrien cap importància si no fos que, en vigílies d'eleccions, han deixat de banda el seu marxisme i han agafat el to moderat de l'elector. Hi ha una infinitat de declaracions del senyor Maurin contra la participació de les forces marxistes en condicions d'esquerra. Però com que ara va de debò, el senyor Maurin, des de les seves magnífiques oficines de la Via Laietana, ha acordat que, fet i fet, les esquerres no són pas tan repugnants com deia i que bé es poden admetre.

En el miting de diumenge, aquestes forces marxistes es preocuparen d'explicar als auditors, per què ells, els comunistes, acceptaven d'anar amb les esquerres. Com era d'esperar, l'home que va dir coses més pintoresques fou el senyor Nin, al qual no absolt el fet d'haver estat a la U. R. S. S. El senyor Nin és un intransigent. Es tan intransigent que ha estat a punt de perdre l'única partidari que li quedava, que és el propi

Acció Catalana Republicana

NOTICIARI DEL PARTIT

RECTIFICACIO DEL CENS ELECTORAL

Fins al dia 9 del corrent hi ha temps per a fer les rectificacions al Cens Electoral. A les nostres oficines, Corts Catalanes, 589, principal, cada dia, de quatre a nou del vespre, podran consultar-se les llistes d'electors, i podran fer-se les sol·licituds d'inclusió o rectificació. No esperem a darrera hora i teniu en compte que per a fer aquestes gestions cal demanar uns documents i aquests trigen uns quants dies a ésser despatxats.

JOVENTUT D'ACCIO CATALANA REPUBLICANA

CURSET DE GRAMATICA CATALANA

Aquesta Joventut ha organitzat un curs de Gramàtica catalana, que tindrà al seu càrrec el professor E. Artells. Les classes tindran lloc cada dimarts i dissabte, de vuit a nou del vespre, i començaran el dia 18 del corrent. Per a inscripcions, cada vespre, de vuit a nou, al nostre estatge, Corts Catalanes, 589, principal. La matrícula costarà 10 ptes. el curs complet per als socis i 15 ptes. per als que no siguin socis.

JOVENTUT NACIONALISTA "BARCELONA VELLA"

La Joventut de "Barcelona Vella" ha organitzat un cicle de conferències a càrrec d'elements de les Joventuts del Partit. La primera se celebrarà al seu estatge, Bellafilla, 3, el proper dijous, dia 9, a les deu de la nit, i anirà a càrrec del secretari de la Federació de Joventuts i president honorari de l'emittent, senyor S. Molins Salaserra, el qual desenvoluparà el tema: "Consideracions sobre la política catalana".

Una conferència del senyor Cambó a Lliga Catalana de Badalona

Diumenge al matí el senyor Cambó va donar la conferència que tenia anunciada a Badalona per solemnitzar la inauguració del nou local de Lliga Catalana. Després de la conferència va presidir un banquet.

A la porta hi havia molts guàrdies d'assalt. El teatre no era pas ple del tot. A la part de fora del local s'havia instal·lat un altaveu que no funcionava bé, i que per tant no deixava entendre bé el parlament del senyor Cambó.

Començà saludant el públic i dient que continuava la conversa iniciada el dissabte a Barcelona. D'aleshores ençà digué que s'havia produït un fet nou: la formació del nou govern Portela, en la qual la Lliga no tenia participació perquè el primer era de centre dreta mentre que aquest no ho és. Va dir que davant seu es mantindrien en una actitud expectant, però obrint-li un marge de confiança.

Després parlà del revol que s'havia produït entorn de l'aprovació d'alguns decrets. El de la prorroga dels pressupostos i el de suspensió de sessions del Parlament. Va dir que la prorroga era necessària per tal de poder efectuar els pagaments i per a valorar les credites. Calia que tot això es paralitzés? Es tractava d'un deure elemental previst per la Constitució. Quant al decret suspensió de sessions, va dir que es donava el cas curiós que les dretes espanyoles, partidàries del màxim reforç del Poder executiu, contra les esquerres que ho eren de les prerrogatives del Parlament, ara es manifestava al revés. Ho qualificà d'absurd. Els que durant set anys obraven sense Constitució ara se senten escandalitzats. El senyor Calvo Sotelo, que durant cinc anys féu els pressupostos sense el Parlament, és el que ho està fent.

Explica per què la Lliga era partidària del Parlament. Perquè—digué—tots i els seus defectes és una garantia d'estabilitat i de pau. Va dir que no calia abusar-ne, i afegí que un dels inconvenients dels darrers temps havia estat fer-lo funcionar excessivament.

Entre a parlar de la revolució i l'anti-

El Consell Executiu d'Acció Catalana crea un Servei de Premsa del Partit i demana la col·laboració dels afiliats i simpatitzants

El Consell Executiu d'Acció Catalana ha enviat als socis i agraïts d'Acció Catalana la següent lletra:

"Barcelona, 26 de desembre del 1935.

Distingit amic:

Un dels mitjans més eficients de l'actuació d'Acció Catalana i, també, de la propaganda dels ideals catalanistes i republicans, és, sens dubte, la premsa. Afecta al pensament del nostre Partit i, dintre aquesta, LA PUBLICITAT d'una manera especial.

La catalanització de LA PUBLICITAT és, indubitablement, un dels més legítims orgulls dels homes d'Acció Catalana. El moviment patriòtic que donà origen a aquest agrupament es manifestà ja tot seguit amb l'anostament del rotatiu esmentat, al qual els companys que tenen cura de la seva marxa política i administrativa han assolit de situar al primer lloc entre la premsa catalana.

Això no s'ha pogut pas fer sense esforços constants ni sense abnegació mantinguda, ja que encara no som arribats al moment en què les empreses del catalanisme tinguin, en llur aspecte econòmic, una vida del tot independent. Ben al contrari, aquestes empreses, com totes les de l'esperit, han de comptar per a llur creació, impuls i manteniment, amb la col·laboració econòmica de tots aquells que s'hi senten lligats per una coincidència ideològica.

Es per sol·licitar i organitzar aquesta cooperació, que hem creat, dintre d'Acció Catalana, un Servei de Premsa, la gestió del qual el Consell Executiu l'ha confiada als companys senyors Francesc Montplet, Eugeni Ramon, Albert Puig Palau i Ferran Culto. Us preguem, ara, que aporteu la vostra ajuda a la tasca que s'han emprès els amics esmentats subscri-

bit-vos al pagament d'una quota mensual extraordinària, la qual serà íntegrament destinada a engrandir la subvenció que Acció Catalana destina a LA PUBLICITAT.

No dubtem que atendreu la nostra demanda. Els diaris que el nostre no comptem amb les aportacions que els altres partits poden assegurar a llur premsa: ens cal, doncs, que sigui la cooperació de tots, a mesura de les possibilitats de cadascú, que assegurui la base financera de les nostres empreses.

Esperem la vostra resposta afirmativa retornant-nos degudament signat el butlletí adjunt.

Agraïts sincerament per la vostra col·laboració, us renovem el testimoni de la nostra consideració més distingida.

Ramon Peypoch I. Nicolau d'Oliver
Secretari general President

El Sr.
que viu a

se subscriu al Servei de Premsa d'Acció Catalana Republicana amb una quota mensual de pessetes.

Barcelona

Catalunya, ni confiança amb els que administraven l'autonomia.

Però encara seria més funest per a Catalunya si a Espanya guanyessin les esquerres, perquè es repetiria el que va succeir durant el bienni. Com que no sabríem que podrien fer tot el que voldrien, viuríem en estat de guerra civil. Fer uns eleccions és complicat. La gent que segueix la Lliga vol evitar el triomf de l'Esquerra. Fets un paral·lel entre les eleccions de novembre de 1933 i les del gener de 1934 per treure'n la deducció que si la Lliga va guanyar les primeres i perdé les segones fou perquè anava sola i que les segones les perderen perquè es podia dur a cap és fer per manera una unió.

Després del discurs, com hem dit, se celebrà un banquet al mateix local, al qual assistiren prohoms indígenes i de Barcelona.

JETLLANT PER LA LEGALITAT

La reposició dels Ajuntaments de Catalunya és un dret indiscutible

L'alcalde popular de Malgrat, i diputat al Parlament de Catalunya senyor F. Arnau i Cortina ha tramès la cap del Govern de la República, la carta següent:

"Malgrat, 2 de enero de 1936
Excmo. Sr. D. Manuel Portela Valladares. Madrid

Distinguido señor mío:
El próximo pasado verano, cuando V. S. era ministro de la Gobernación, le escribí una carta con motivo de ha-

ber solicitado permiso para la celebración de una Asamblea de concejales municipales de Cataluña, suspendidos y sin causa pendiente, a fin de deliberar sobre los derechos correspondientes que les otorga la legislación vigente y pedir la reintegración a sus cargos. Recuerdo bien que le exponía claramente cual era la situación de la vida municipal catalana y como no solamente había sido transgredida la legislación vigente, sino que también habían sido vulneradas las normas emanadas de la propia primera autoridad militar de Cataluña, general señor Batet, quien dijo claramente que trataba únicamente de reprimir una rebelión, pero no de perseguir a ningún partido político, ni de favorecer tampoco a ninguno otro.

Y en la suscita exposición que le traba, le evidenciaba que la inmensa mayoría de los concejales suspendidos no tuvieron ni el menor temor con los jueces encargados de esclarecer los hechos; que una buena parte de los restantes habían visto sobrellevadas sus causas y que quedaban pendientes de la acción de la justicia una infima cantidad de concejales municipales.

En resumen: que se ha privado injustamente de la representación municipal a la inmensa mayoría de concejales de significación republicana de izquierda, la mayoría de los cuales, durante los días de octubre, realizaron una enérgica acción de gobierno, velando constantemente por que los profesionales del desorden no alteraran el orden en sus respectivas poblaciones. Y esta injusticia que se ha consumado en contra de un partido

político ha sido realizada, en fin de cuentas, a provecho exclusivo de otro partido catalán: Lliga Catalana, partido que gracias al decreto del Gobierno de la República, de fecha 28 de febrero, detenta la plena representación de la vida municipal de Cataluña, a pesar de que el propio periódico, órgano del partido, "La Veu de Catalunya", decía a propósito de la publicación del mencionado decreto "que ni la ley Municipal Catalana, ni la ley española de 1877 no autorizaban lo que disponía el decreto, el concepto y léxico del cual recordaba muy bien los tiempos de la Dictadura", y terminaba preguntando: ¿Quién es el Gobierno para asumir estas funciones legislativas que las Cortes no le han asignado?

No cabe argumentar el legítimo derecho de los concejales municipales suspendidos y sin causa pendiente a reintegrarse en sus cargos. Toda la legislación vigente, en orden a régimen local, lo proclama de manera fehaciente y son diversas las personas de reconocida autoridad en el mundo jurídico, que han manifestado su opinión netamente favorable al derecho de los concejales municipales a ser reintegrados en sus cargos.

El pueblo, juez soberano, que encarna la suprema aspiración de la justicia, confiaba que, al terminar el estado de guerra y ser restablecido el poder civil, quedaría legítimamente normalizada la vida municipal catalana. No fue así, sino al contrario. Al terminar el estado de guerra se quiso legalizar lo que no era legalizable y el resultado es clarísimo: el poder municipal de Cataluña ha ido a parar, a la postre, al arbitrio y dominio exclusivo de Lliga Catalana.

Demasiado tiempo ha que siguen las cosas en esta forma, pero ha llegado este momento decisivo, que lo representa el restablecimiento de las garantías constitucionales, el cual reclama que el problema planteado quede resuelto de una manera definitiva, de conformidad con los textos de la legislación vigente.

Després parlà Maurin, el qual pronuncià l'aliança amb les esquerres, i, finalment, ocupà la tribuna Andreu Nin, el qual, referint-se al Front Unic, digué que ells hi anirien amb entusiasme, però que no volien una acció comuna de govern.

EL DE L'OLIMPIA

Al teatre Olympia, i també diumenge al matí, se celebrà el miting organitzat per la Federació Local de Sindicats Unics de Barcelona.

Hi parlaren Carreño, Durruiti, Pérez i García Oliver.

Jaime Martínez, que presidia, resumí els discursos i donà lectura a les conclusions següents:

Primera. Indult dels revolucionaris condemnats a la darrera pena.

Segona. Abolició de la pena de mort.

Tercera. Amnistia amplia i total de tots els presos polítics i socials. Reobertura dels Sindicats i Centres culturals de Catalunya.

Quarta. Alliberament dels presos gubernamentals.

Ha mort l'ex-alcalde de Balaguer senyor Xavier Rúbies

A la matutina d'ahir va morir a Balaguer el senyor Xavier Rúbies, ferm catalanista i ciutadà exemplar, el qual havia intervingut activament en la política, a la ciutat dels comtes.

Caiguda la dictadura, fou alcalde popular amb la filiació d'Acció Catalana, deixant del seu pas per la magistratura municipal un solc de patriotisme i honradesa que li valgueren l'estimació de tothom.

Posteriorment, i després d'un termini d'inactivitat política, va ingressar a U. D. de C., on ocupava un càrrec destacat.

A Balaguer i tota la seva contrada, serà molt sentida aquesta pèrdua valerosa. A aquest sentiment unim el nostre més sincer.

Els federals veterans

La Penya de Veterans Republicans Federals i ex-combatents del 14 va adoptar els següents acords en la seva darrera reunió:

Ofertir un ram de llorer a la tomba del President Macià; trametre un missatge d'admiració i gratitud al Govern de la Generalitat que compleix condicions: començar tots els federals perquè formin part del front únic d'esquerres i preveient que encara no està repolat l'Ajuntament popular de Barcelona, nomenar una comissió perquè tingui cura d'organitzar l'homenatge popular que cada any es tributa a la memòria dels heroics voluntaris que l'onze de gener de 1874 van caure a Sarrià lluitant a favor de la legalitat republicana, a les ordres del coronel senyor Joan Martí (Xic de les Barraquetes). Totes les adhesions a aquest homenatge han d'ésser adreçades a la Comissió, domiciliada al Centre Republicà Democràtic Federal "El Pacte", Diputació, 81, abans del proper diumenge.

EXPOSICIONS D'ART

SALA BUSQUETS

Exposició de Mobles - Decoració - Objectes d'art
EXPOSICIO D'OBJECTES I JOQUINES PER A NENES
Pintures de M. VALLS QUER
Fins al 10 de gener

SALA BARCINO

V. GARCIA SIMON
Marco, Gravats, Pintura moderna
Gran Exposició de Pintures
d'EUROPEO HERNANDEZ
Fins al 10 de gener

ART ANTIC

PETITXOL, S. PRAL
Mobles, ceràmica, porcelanats, quadres, gravats, etc.
Exposició en obertures per a presentació
EXPOSICION PERMANENT DE PINTURA ANTIGA

SYRA

DIPUTACIO, 282 - TELEFON 18710
Art i ornamental
Objectes per a presentació - Marco
J. ALBA
Pintura
Exposició de joquines i presentació per a Rols
Inauguració avui

SALA GASPAR

CONSELL DE CORT, 383
Marco, Gravats, Pintura moderna
EXPOSICION DE QUADRES, JOQUINES I ALTRES OBJECTES PER A PRESENTES
Inauguració avui

LA PINACOTECA

PASSEIG DE GRACIA, 34
Marco i gravats
ALEXANDRE DE CAYANES
Fins al 11 de gener

RENART

DIPUTACIO, 271 - TELEFON 10217
Imageria Marco
NADAL - CAR DANY - REIS
Objectes per a presentació

GALERIES LAIETANES

CORTS CATALANES, 613
Ton Reisch, M. Ramon Gimbert, Juli Bonell, Art Plàstica, Professor Escudé i deixebles i R. Maristany i A. Pontanilla
Fins al 10 de gener

CASA ESTEVA

CASP, 21
Imageria Marco i Gravats
Inauguració sala exposició dia 7 de gener
PICASSO

VIDAL

COMPRA I VENDA DE QUADRES
PELEJO, 82, pral. 2a
Telèfon, 10088

Els Centres Oficials

GENERALITAT

Visita dels representants de diaris comarcals. — Diumenge al matí representants de diversos diaris comarcals, invitats pel senyor Vallès i Puig, van estar a la Generalitat a visitar el Pla d'Obres Públiques de Catalunya.

L'enginyer senyor Muñoz va explicar als visitants l'abast i significat del pla, el qual, tal com es recorda, ja és conegut del lector.

Dia festiu. — Ahir fou considerat dia festiu a la Generalitat. El senyor Escalas va estar al matí al seu despatx oficial, on va rebre, entre altres, la visita del Delegat d'Ordre Públic, senyor Duclou.

El Butlletí Oficial de la Generalitat.

— En la seva edició de diumenge pública, entre altres, les següents disposicions:

Presidència. — Ordre donant publicitat al decret del Govern de la República, del 19 de novembre de 1935 fixant els límits de les diverses provincies i districtes marítims en què resta dividit el litoral.

Cultura. — Ordre concedint ja quantitat de 5.000 pessetes per a contribuir a la subscripció oberta per a l'adquisició del quadre de Maria Fortuny anomenat "L'aficionat a les estampes".

Ordre ampliant la base segona del concurs de bosses de viatge per a arquitectes catalans, convocat per ordre del 27 de desembre de 1935 en el sentit que seran admesos també els temes proposats pels concursants.

Treball. — Ordre en virtut de la qual es constituïa la Comissió inspectora interina del Registre de Col·locació d'Arenys de Mar, i són designats els vocals que l'hauran d'integrar.

Ordre constituint la Comissió inspectora interina del Registre local de Col·locació de Castellví del Camp, i designant els vocals que l'hauran de formar.

Ordre nomenant presidents de les Agrupacions de Jurats Mixtos tretsena, catorzena, quinzena i divuitena, els jutges de primera instància que s'esmenten.

Ordre disposant la celebració d'uns exàmens d'aptitud per al personal inamovible del Departament, per tal de proveir set places d'auxiliar segon vacants actualment.

Ordre convocant un concurs-oposició per a la provisió de vuit places d'oficial segon de la plantilla del Departament de Treball.

Ordre convocant un concurs-oposició per a la provisió de tres places de telefons, amb categoria d'auxiliar segon, del Departament de Treball.

El de dilluns publica les següents: Ordre donant publicitat a la de la Presidència del Consell de ministres, del 20 de desembre de 1935, en virtut de la qual cosa ha estat fet públic l'acord de la Comissió Mixta per a la implantació de l'Estatut de Catalunya amb els annexos corresponents, relatiu al cost dels serveis de legislació social.

Cultura. — Ordre en virtut de la qual són concedides 5.000 pessetes a la Secció Històrico-Arqueològica de l'Institut d'Estudis Catalans, per tal que procedeixi a la realització de treballs urgents de conservació de les muralles de Tarragona.

Treball. — Ordre constituint la Comissió inspectora interina del Registre local de Col·locació de les Borges del Camp, i designant els vocals que l'hauran de formar.

Ordre constituint la Comissió inspectora interina del Registre local de Col·locació de Gratallops, i designant els vocals que l'hauran de formar.

Ordre en virtut de la qual es constituïa la Comissió inspectora interina del Registre local de Col·locació de Puig-olat, i són designats els vocals que l'hauran d'integrar.

Ordre en virtut de la qual es constituïa la Comissió inspectora interina del Registre local de Col·locació de Santa Eugènia de Ter, i són designats els vocals que l'hauran d'integrar.

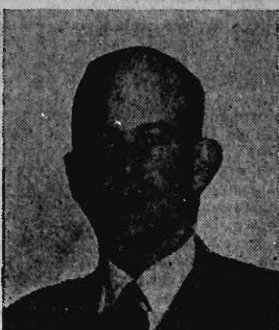
PREFECTURA POLICIA

L'arribada, la presa de possessió i una nota lírica del nou Delegat d'Ordre Públic, senyor Duclou

Diumenge, a les sis tocadetes de la tarda, arribà a Barcelona el nou delegat de l'Ordre Públic senyor Francesc Duclou. Féu el viatge amb auto des de Saragossa. L'acompanyaven els seus secretaris. En arribar ací anà directament al seu domicili. El cap superior i delegat interí senyor Neira, en saber-ho, anà al domicili d'aquell, on conferenciaren. Als periodistes que el visitaren els digué que l'endemà, a les deu del matí, prendria possessió del càrrec. Aquests, però, anaren al vespre a la Conselleria de Governació, on sabem que a les vuit del vespre havia anat el senyor Neira i poc després el senyor Duclou, i fou rebut per oficials de la Conselleria. Passà al despatx oficial, on va tornar a conferenciar amb el senyor Neira i Bahoso i parlar per telèfon amb Madrid.

Després salutà els periodistes, als quals digué que hi havia anat amb l'objecte de parlar amb el ministre de la Governació i amb el director general de Seguretat per tal de donar-los compte de la seva arribada. Els va dir també que encara no tenia cap impressió i els comunicà que l'endemà els donaria una nota. Els recomanà que fossin bons xicots.

Ahí, a les deu del matí, tal com havia anunciat, el senyor Duclou va prendre possessió del càrrec. Ho féu a la Generalitat i l'hi donà el senyor Escalas. Acompanyat d'aquest anà a la Conselleria de Governació per tal de veure si era possible instal·lar en aquell lloc el despatx i les oficines del nou delegat. Hi trobaren el senyor Vallès i Puig i el saluaren. Després anà a la Prefectura. El se-

El senyor Francesc P. Duclou

nyor Neira l'acompanyà al despatx que ocupava el seu antecessor.

Durant tot el matí el nou delegat rebé els caps de negociat, als quals digué que podien comptar amb un amic i els demanà que li donessin el seu ajut per tal que l'ordre i la tranquil·litat a Barcelona fossin complets. Els confirmà en llurs càrrecs. Entre les visites que va rebre hi hagué la del cap dels mosos d'Esquadra senyor Lizcano.

A tres quarts d'una rebé els periodistes. Els digué que l'havien visitat els caps de les forces de seguretat i els de negociat. Els donà compte que havia pres possessió del càrrec. Aquells li preguntaren si l'havien anat a veure els de la guàrdia civil. Digué que encara no ho havien fet. Després va lliurar la nota següent als periodistes:

"Després de 18 mesos de absència vull a esta hidalga terra catalana, que considero com mi verdadera patria chica porque en ella me hice hombre, y aquí he asentado mi hogar; mis hijos son catalanes, nacidos en Barcelona y barceloneses son también — por nacimiento o por voluntaria adopción de residencia — mis amigos más probados i dilectos.

Todo me liga con lazos de cordialidad inextinguible a Cataluña, privilegiada región, gala de España de la que nada — aspiraciones, costumbres, lengua e historia — me es extraño y desconocido.

Azores de la vida y circunstancias de la política nacional, que yo juzgo venturosos, me traen a colaborar en la gran obra de procurar a Cataluña la paz, en mal hora quebrantada, con grave daño para su vida económica y social.

Conozco la responsabilidad que voluntariamente he adquirido al aceptar, por amor a España y a Cataluña, la honrosa delegación del Gobierno, para que encauce y dirija los servicios

relacionados con el Orden Público, que se reserva el Estado. Hago votos porque mi actuación, en apariencia difícil, quede reducida, en apaciguamiento de la paz, que juzgo indispensable para el resurgimiento económico, tan gravemente dañado por causas bien conocidas.

Anheo que en Cataluña me acompañe la fortuna, como en los gobiernos civiles de Granada y Zaragoza, para que la paz y el orden que estoy obligado a mantener, pueda lograrse, limitándose a vivir en constante vigilancia, sin tener que recurrir al rigor de la violencia y de los castigos. Que cuando cese en mi actuación pueda decir, como hoy al cabo de 18 meses de ejercer cargo de empleados y autoridad, que mi justicia no se ha acercado jamás a los límites odiosos de la severidad innecesaria y la crueldad.

Para que mis sinceros votos se cumplan, cuento además de la confianza plena del Gobierno con la eficaz y constante ayuda de cuantos aman con amor no sospechoso a Cataluña. De esta cooperación ciudadana, que yo estimo indispensable, debo hacer un llamamiento especial a la prensa, cuyos leales consejos escucharé, para seguirlos en cuanto sea que puedan servir para llevar por caminos de equidad y de eficacia la patriótica obra que estoy obligado a realizar.

En cuanto a las fuerzas públicas que han de compartir constantemente conmigo la tarea y la responsabilidad que he aceptado, su honrosa historia es garantía sobrada de que no han de regatear su esfuerzo y que, leales ejecutores de mis propósitos sin esquivar ningún sacrificio, seguirán como hasta ahora exagerando la previsión para no llegar jamás a la inútil violencia.

A la tarde, el nou delegat rebé visites d'amics que acudiren a felicitar-lo.

A les vuit rebé els comissaris de les delegacions i caps de seccions que no havien anat al matí a saludar-lo. Aprofità l'ocasió per a assabentar-se dels assumptes que cada un té a les seves ordres i de la tasca que realitzava.

Al vespre rebé els periodistes i els manifestà que segons li comunicaven els caps dels diferents negocis i comissaries de les comarques, fins a aquella hora la tranquil·litat era absoluta.

Pal

relacionados con el Orden Público, que se reserva el Estado. Hago votos porque mi actuación, en apariencia difícil, quede reducida, en apaciguamiento de la paz, que juzgo indispensable para el resurgimiento económico, tan gravemente dañado por causas bien conocidas.

Anheo que en Cataluña me acompañe la fortuna, como en los gobiernos civiles de Granada y Zaragoza, para que la paz y el orden que estoy obligado a mantener, pueda lograrse, limitándose a vivir en constante vigilancia, sin tener que recurrir al rigor de la violencia y de los castigos. Que cuando cese en mi actuación pueda decir, como hoy al cabo de 18 meses de ejercer cargo de empleados y autoridad, que mi justicia no se ha acercado jamás a los límites odiosos de la severidad innecesaria y la crueldad.

Para que mis sinceros votos se cumplan, cuento además de la confianza plena del Gobierno con la eficaz y constante ayuda de cuantos aman con amor no sospechoso a Cataluña. De esta cooperación ciudadana, que yo estimo indispensable, debo hacer un llamamiento especial a la prensa, cuyos leales consejos escucharé, para seguirlos en cuanto sea que puedan servir para llevar por caminos de equidad y de eficacia la patriótica obra que estoy obligado a realizar.

En cuanto a las fuerzas públicas que han de compartir constantemente conmigo la tarea y la responsabilidad que he aceptado, su honrosa historia es garantía sobrada de que no han de regatear su esfuerzo y que, leales ejecutores de mis propósitos sin esquivar ningún sacrificio, seguirán como hasta ahora exagerando la previsión para no llegar jamás a la inútil violencia.

A la tarde, el nou delegat rebé visites d'amics que acudiren a felicitar-lo.

A les vuit rebé els comissaris de les delegacions i caps de seccions que no havien anat al matí a saludar-lo. Aprofità l'ocasió per a assabentar-se dels assumptes que cada un té a les seves ordres i de la tasca que realitzava.

Al vespre rebé els periodistes i els manifestà que segons li comunicaven els caps dels diferents negocis i comissaries de les comarques, fins a aquella hora la tranquil·litat era absoluta.

Pal

relacionados con el Orden Público, que se reserva el Estado. Hago votos porque mi actuación, en apariencia difícil, quede reducida, en apaciguamiento de la paz, que juzgo indispensable para el resurgimiento económico, tan gravemente dañado por causas bien conocidas.

Anheo que en Cataluña me acompañe la fortuna, como en los gobiernos civiles de Granada y Zaragoza, para que la paz y el orden que estoy obligado a mantener, pueda lograrse, limitándose a vivir en constante vigilancia, sin tener que recurrir al rigor de la violencia y de los castigos. Que cuando cese en mi actuación pueda decir, como hoy al cabo de 18 meses de ejercer cargo de empleados y autoridad, que mi justicia no se ha acercado jamás a los límites odiosos de la severidad innecesaria y la crueldad.

Para que mis sinceros votos se cumplan, cuento además de la confianza plena del Gobierno con la eficaz y constante ayuda de cuantos aman con amor no sospechoso a Cataluña. De esta cooperación ciudadana, que yo estimo indispensable, debo hacer un llamamiento especial a la prensa, cuyos leales consejos escucharé, para seguirlos en cuanto sea que puedan servir para llevar por caminos de equidad y de eficacia la patriótica obra que estoy obligado a realizar.

relacionados con el Orden Público, que se reserva el Estado. Hago votos porque mi actuación, en apariencia difícil, quede reducida, en apaciguamiento de la paz, que juzgo indispensable para el resurgimiento económico, tan gravemente dañado por causas bien conocidas.

Anheo que en Cataluña me acompañe la fortuna, como en los gobiernos civiles de Granada y Zaragoza, para que la paz y el orden que estoy obligado a mantener, pueda lograrse, limitándose a vivir en constante vigilancia, sin tener que recurrir al rigor de la violencia y de los castigos. Que cuando cese en mi actuación pueda decir, como hoy al cabo de 18 meses de ejercer cargo de empleados y autoridad, que mi justicia no se ha acercado jamás a los límites odiosos de la severidad innecesaria y la crueldad.

Para que mis sinceros votos se cumplan, cuento además de la confianza plena del Gobierno con la eficaz y constante ayuda de cuantos aman con amor no sospechoso a Cataluña. De esta cooperación ciudadana, que yo estimo indispensable, debo hacer un llamamiento especial a la prensa, cuyos leales consejos escucharé, para seguirlos en cuanto sea que puedan servir para llevar por caminos de equidad y de eficacia la patriótica obra que estoy obligado a realizar.

En cuanto a las fuerzas públicas que han de compartir constantemente conmigo la tarea y la responsabilidad que he aceptado, su honrosa historia es garantía sobrada de que no han de regatear su esfuerzo y que, leales ejecutores de mis propósitos sin esquivar ningún sacrificio, seguirán como hasta ahora exagerando la previsión para no llegar jamás a la inútil violencia.

A la tarde, el nou delegat rebé visites d'amics que acudiren a felicitar-lo.

A les vuit rebé els comissaris de les delegacions i caps de seccions que no havien anat al matí a saludar-lo. Aprofità l'ocasió per a assabentar-se dels assumptes que cada un té a les seves ordres i de la tasca que realitzava.

Al vespre rebé els periodistes i els manifestà que segons li comunicaven els caps dels diferents negocis i comissaries de les comarques, fins a aquella hora la tranquil·litat era absoluta.

Pal

relacionados con el Orden Público, que se reserva el Estado. Hago votos porque mi actuación, en apariencia difícil, quede reducida, en apaciguamiento de la paz, que juzgo indispensable para el resurgimiento económico, tan gravemente dañado por causas bien conocidas.

Anheo que en Cataluña me acompañe la fortuna, como en los gobiernos civiles de Granada y Zaragoza, para que la paz y el orden que estoy obligado a mantener, pueda lograrse, limitándose a vivir en constante vigilancia, sin tener que recurrir al rigor de la violencia y de los castigos. Que cuando cese en mi actuación pueda decir, como hoy al cabo de 18 meses de ejercer cargo de empleados y autoridad, que mi justicia no se ha acercado jamás a los límites odiosos de la severidad innecesaria y la crueldad.

Para que mis sinceros votos se cumplan, cuento además de la confianza plena del Gobierno con la eficaz y constante ayuda de cuantos aman con amor no sospechoso a Cataluña. De esta cooperación ciudadana, que yo estimo indispensable, debo hacer un llamamiento especial a la prensa, cuyos leales consejos escucharé, para seguirlos en cuanto sea que puedan servir para llevar por caminos de equidad y de eficacia la patriótica obra que estoy obligado a realizar.

En cuanto a las fuerzas públicas que han de compartir constantemente conmigo la tarea y la responsabilidad que he aceptado, su honrosa historia es garantía sobrada de que no han de regatear su esfuerzo y que, leales ejecutores de mis propósitos sin esquivar ningún sacrificio, seguirán como hasta ahora exagerando la previsión para no llegar jamás a la inútil violencia.

A la tarde, el nou delegat rebé visites d'amics que acudiren a felicitar-lo.

A les vuit rebé els comissaris de les delegacions i caps de seccions que no havien anat al matí a saludar-lo. Aprofità l'ocasió per a assabentar-se dels assumptes que cada un té a les seves ordres i de la tasca que realitzava.

Al vespre rebé els periodistes i els manifestà que segons li comunicaven els caps dels diferents negocis i comissaries de les comarques, fins a aquella hora la tranquil·litat era absoluta.

Pal

relacionados con el Orden Público, que se reserva el Estado. Hago votos porque mi actuación, en apariencia difícil, quede reducida, en apaciguamiento de la paz, que juzgo indispensable para el resurgimiento económico, tan gravemente dañado por causas bien conocidas.

Anheo que en Cataluña me acompañe la fortuna, como en los gobiernos civiles de Granada y Zaragoza, para que la paz y el orden que estoy obligado a mantener, pueda lograrse, limitándose a vivir en constante vigilancia, sin tener que recurrir al rigor de la violencia y de los castigos. Que cuando cese en mi actuación pueda decir, como hoy al cabo de 18 meses de ejercer cargo de empleados y autoridad, que mi justicia no se ha acercado jamás a los límites odiosos de la severidad innecesaria y la crueldad.

Para que mis sinceros votos se cumplan, cuento además de la confianza plena del Gobierno con la eficaz y constante ayuda de cuantos aman con amor no sospechoso a Cataluña. De esta cooperación ciudadana, que yo estimo indispensable, debo hacer un llamamiento especial a la prensa, cuyos leales consejos escucharé, para seguirlos en cuanto sea que puedan servir para llevar por caminos de equidad y de eficacia la patriótica obra que estoy obligado a realizar.

En cuanto a las fuerzas públicas que han de compartir constantemente conmigo la tarea y la responsabilidad que he aceptado, su honrosa historia es garantía sobrada de que no han de regatear su esfuerzo y que, leales ejecutores de mis propósitos sin esquivar ningún sacrificio, seguirán como hasta ahora exagerando la previsión para no llegar jamás a la inútil violencia.

A la tarde, el nou delegat rebé visites d'amics que acudiren a felicitar-lo.

A les vuit rebé els comissaris de les delegacions i caps de seccions que no havien anat al matí a saludar-lo. Aprofità l'ocasió per a assabentar-se dels assumptes que cada un té a les seves ordres i de la tasca que realitzava.

Al vespre rebé els periodistes i els manifestà que segons li comunicaven els caps dels diferents negocis i comissaries de les comarques, fins a aquella hora la tranquil·litat era absoluta.

Pal

relacionados con el Orden Público, que se reserva el Estado. Hago votos porque mi actuación, en apariencia difícil, quede reducida, en apaciguamiento de la paz, que juzgo indispensable para el resurgimiento económico, tan gravemente dañado por causas bien conocidas.

Anheo que en Cataluña me acompañe la fortuna, como en los gobiernos civiles de Granada y Zaragoza, para que la paz y el orden que estoy obligado a mantener, pueda lograrse, limitándose a vivir en constante vigilancia, sin tener que recurrir al rigor de la violencia y de los castigos. Que cuando cese en mi actuación pueda decir, como hoy al cabo de 18 meses de ejercer cargo de empleados y autoridad, que mi justicia no se ha acercado jamás a los límites odiosos de la severidad innecesaria y la crueldad.

relacionados con el Orden Público, que se reserva el Estado. Hago votos porque mi actuación, en apariencia difícil, quede reducida, en apaciguamiento de la paz, que juzgo indispensable para el resurgimiento económico, tan gravemente dañado por causas bien conocidas.

Anheo que en Cataluña me acompañe la fortuna, como en los gobiernos civiles de Granada y Zaragoza, para que la paz y el orden que estoy obligado a mantener, pueda lograrse, limitándose a vivir en constante vigilancia, sin tener que recurrir al rigor de la violencia y de los castigos. Que cuando cese en mi actuación pueda decir, como hoy al cabo de 18 meses de ejercer cargo de empleados y autoridad, que mi justicia no se ha acercado jamás a los límites odiosos de la severidad innecesaria y la crueldad.

Para que mis sinceros votos se cumplan, cuento además de la confianza plena del Gobierno con la eficaz y constante ayuda de cuantos aman con amor no sospechoso a Cataluña. De esta cooperación ciudadana, que yo estimo indispensable, debo hacer un llamamiento especial a la prensa, cuyos leales consejos escucharé, para seguirlos en cuanto sea que puedan servir para llevar por caminos de equidad y de eficacia la patriótica obra que estoy obligado a realizar.

En cuanto a las fuerzas públicas que han de compartir constantemente conmigo la tarea y la responsabilidad que he aceptado, su honrosa historia es garantía sobrada de que no han de regatear su esfuerzo y que, leales ejecutores de mis propósitos sin esquivar ningún sacrificio, seguirán como hasta ahora exagerando la previsión para no llegar jamás a la inútil violencia.

A la tarde, el nou delegat rebé visites d'amics que acudiren a felicitar-lo.

A les vuit rebé els comissaris de les delegacions i caps de seccions que no havien anat al matí a saludar-lo. Aprofità l'ocasió per a assabentar-se dels assumptes que cada un té a les seves ordres i de la tasca que realitzava.

Al vespre rebé els periodistes i els manifestà que segons li comunicaven els caps dels diferents negocis i comissaries de les comarques, fins a aquella hora la tranquil·litat era absoluta.

Pal

relacionados con el Orden Público, que se reserva el Estado. Hago votos porque mi actuación, en apariencia difícil, quede reducida, en apaciguamiento de la paz, que juzgo indispensable para el resurgimiento económico, tan gravemente dañado por causas bien conocidas.

Anheo que en Cataluña me acompañe la fortuna, como en los gobiernos civiles de Granada y Zaragoza, para que la paz y el orden que estoy obligado a mantener, pueda lograrse, limitándose a vivir en constante vigilancia, sin tener que recurrir al rigor de la violencia y de los castigos. Que cuando cese en mi actuación pueda decir, como hoy al cabo de 18 meses de ejercer cargo de empleados y autoridad, que mi justicia no se ha acercado jamás a los límites odiosos de la severidad innecesaria y la crueldad.

Para que mis sinceros votos se cumplan, cuento además de la confianza plena del Gobierno con la eficaz y constante ayuda de cuantos aman con amor no sospechoso a Cataluña. De esta cooperación ciudadana, que yo estimo indispensable, debo hacer un llamamiento especial a la prensa, cuyos leales consejos escucharé, para seguirlos en cuanto sea que puedan servir para llevar por caminos de equidad y de eficacia la patriótica obra que estoy obligado a realizar.

En cuanto a las fuerzas públicas que han de compartir constantemente conmigo la tarea y la responsabilidad que he aceptado, su honrosa historia es garantía sobrada de que no han de regatear su esfuerzo y que, leales ejecutores de mis propósitos sin esquivar ningún sacrificio, seguirán como hasta ahora exagerando la previsión para no llegar jamás a la inútil violencia.

A la tarde, el nou delegat rebé visites d'amics que acudiren a felicitar-lo.

A les vuit rebé els comissaris de les delegacions i caps de seccions que no havien anat al matí a saludar-lo. Aprofità l'ocasió per a assabentar-se dels assumptes que cada un té a les seves ordres i de la tasca que realitzava.

Al vespre rebé els periodistes i els manifestà que segons li comunicaven els caps dels diferents negocis i comissaries de les comarques, fins a aquella hora la tranquil·litat era absoluta.

Pal

relacionados con el Orden Público, que se reserva el Estado. Hago votos porque mi actuación, en apariencia difícil, quede reducida, en apaciguamiento de la paz, que juzgo indispensable para el resurgimiento económico, tan gravemente dañado por causas bien conocidas.

Anheo que en Cataluña me acompañe la fortuna, como en los gobiernos civiles de Granada y Zaragoza, para que la paz y el orden que estoy obligado a mantener, pueda lograrse, limitándose a vivir en constante vigilancia, sin tener que recurrir al rigor de la violencia y de los castigos. Que cuando cese en mi actuación pueda decir, como hoy al cabo de 18 meses de ejercer cargo de empleados y autoridad, que mi justicia no se ha acercado jamás a los límites odiosos de la severidad innecesaria y la crueldad.

Para que mis sinceros votos se cumplan, cuento además de la confianza plena del Gobierno con la eficaz y constante ayuda de cuantos aman con amor no sospechoso a Cataluña. De esta cooperación ciudadana, que yo estimo indispensable, debo hacer un llamamiento especial a la prensa, cuyos leales consejos escucharé, para seguirlos en cuanto sea que puedan servir para llevar por caminos de equidad y de eficacia la patriótica obra que estoy obligado a realizar.

En cuanto a las fuerzas públicas que han de compartir constantemente conmigo la tarea y la responsabilidad que he aceptado, su honrosa historia es garantía sobrada de que no han de regatear su esfuerzo y que, leales ejecutores de mis propósitos sin esquivar ningún sacrificio, seguirán como hasta ahora exagerando la previsión para no llegar jamás a la inútil violencia.

A la tarde, el nou delegat rebé visites d'amics que acudiren a felicitar-lo.

A les vuit rebé els comissaris de les delegacions i caps de seccions que no havien anat al matí a saludar-lo. Aprofità l'ocasió per a assabentar-se dels assumptes que cada un té a les seves ordres i de la tasca que realitzava.

Al vespre rebé els periodistes i els manifestà que segons li comunicaven els caps dels diferents negocis i comissaries de les comarques, fins a aquella hora la tranquil·litat era absoluta.

Pal

relacionados con el Orden Público, que se reserva el Estado. Hago votos porque mi actuación, en apariencia difícil, quede reducida, en apaciguamiento de la paz, que juzgo indispensable para el resurgimiento económico, tan gravemente dañado por causas bien conocidas.

Anheo que en Cataluña me acompañe la fortuna, como en los gobiernos civiles de Granada y Zaragoza, para que la paz y el orden que estoy obligado a mantener, pueda lograrse, limitándose a vivir en constante vigilancia, sin tener que recurrir al rigor de la violencia y de los castigos. Que cuando cese en mi actuación pueda decir, como hoy al cabo de 18 meses de ejercer cargo de empleados y autoridad, que mi justicia no se ha acercado jamás a los límites odiosos de la severidad innecesaria y la crueldad.

Tribunals i jutjats

A L'AUDIENCIA "PROVINCIAL"

Per no haver-hi assenyalaments se celebraren vistes.

VARIA

El jutjat de guàrdia, que ho fou el número dotze, acabà la seva tasca a les onze i fou substituït pel número tretze.

Durant la darrera guàrdia instruí l'esmentat jutjat número dotze 33 diligències i ingressaren als calabossos quatre detinguts.

S'ha denunciat el jutjat de guàrdia el robatori del qual víctima el subdit anglès Walter B. Franklin, de 45 anys, domiciliat accidentalment en un Hotel de la Rambla i que ha estat víctima del robatori d'una maleta que contenia gèneres i robes per valor de 2.000 pessetes.

El robat és advocat de Londres i habita en aquella ciutat al carrer Pàper Buildings.

En un establiment del carrer de Viladomat propietat de Josep Torres Tronchès, els lladres penetraren amb fractura de porta, i s'emportaren gèneres i diners, el valor dels quals coses no ha estat possible precisar encara.

Viatjant en un tramvia del carrer de Layret, a Josep Ribes li robaron la cartera que portava amb 4.350 francs.

Pel jutjat número dotze s'ha dictat aut de processament i presó sense fiança contra Josep Figueres, Juli Tomàs i Carles Flores Rodríguez, com a autors del robatori a mà armada al xofer Martí Vidal, fa uns quants dies.

Com es recordarà els tres detinguts i processats foren detinguts moments després de realitzar un altre atracament i han estat coneguts pels perjudicats i confessat llur delictu dels detinguts.

Altres jutjats també prendran idèntica resolució que el número dotze.

S'ha denunciat que al carrer d'Angli, en una torre propietat de la senyora Anna Badenas, entraren els lladres fracturant la porta i se n'emportaren joies i valors que pugen uns cent mil pessetes.

A la Rambla de Canaletes fou detingut el venedor ambulànt Manuel Fernández Vaquero, que s'insolentà amb un guàrdia urbà per no tenir el permís per a vendre.

El detingut fou portat al Jutjat de guàrdia i serà processat pel procediment d'urgència.

Al carrer de l'Arc del Teatre, a Tomàs Tona Arroyo se li acostà un individu que amb males maneres li demanà els diners que portés.

Tomàs s'hi negà i el desconegut començà a donar-li cops de puny i li causà alguns lesions.

Amb l'ajut d'altres persones que acudiren als crims de la víctima fou detingut el lladre i conegut al Jutjat de guàrdia, on digué anomenar-se Angel Oriola Gómez.

La policia ha posat a disposició el jutjat número set que el tenia reclamat per un delictu de robatori, i del catorze, igualment reclamat per un delictu de furt, Carles Gascós Nadal, de 55 anys.

Com a presumpte autor del robatori de 675 pessetes en metàl·lic i diversos objectes a Santa Coloma de Gramenet, al veí d'aquella població Salvador Marín, els mossos d'esquadra posaren a disposició del jutjat Rafael Tomàs José.

Des del balcó de casa seva del carrer Creu dels Molers, 82, primer, en llançà al carrer la noia de disset anys Conxa Vernet Gómez. Es causà lesions de pronòstic reservat. Sembla que els motius d'aquesta decisió són contrarietats amoroses.

Assenyalaments per a avui

AUDIENCIA TERRITORIAL

Sala Primera. — Major quantia: J. Nicolau contra R. Valero. Incident: Maria Dolores Costa contra Antoni Peral. Incident: Joan Oliveres contra Sebastià Ollastre i un altre.

Sala Segona. — Divorci: Rafael

tot de confiança al representant de la minoria a la Diputació, senyor Cid, perquè procedeixi en la reunió de demà d'acord amb les instruccions rebudes de la minoria i segons el desig i l'interès de la reunió de la Diputació permanent.

ELS RADICALS ES VOLEN REUNIR

Uns vint diputats radicals s'han dirigit al cap del partit, senyor Lerroux, perquè convoqui per a demà, dimarts, la minoria a fi que sigui aquesta, després de les deliberacions oportunes, la que fixi les instruccions que han de portar els representants del partit a la Diputació permanent de les Corts, en llur reunió de demà, a les cinc de la tarda, i en la qual es tractarà de l'escrit d'acusació contra el Govern.

COMENTARIS ALS PASSADISSOS

Als passadissos del Congrés, malgrat la festivitat del dia, hi ha hagut aquesta tarda alguna animació, i tots els comentaris han versat sobre la reunió de demà de la Diputació permanent de les Corts.

El diputat radical senyor Villanueva deia que no cal dir que no acudirà a la reunió el senyor Sigró Blasco, el qual no figura ja en la minoria radical.

En la dita reunió els senyors Guerra del Río i Cantos, segons instruccions rebudes del senyor Lerroux, es produiran d'acord amb el criteri que sobre l'assumpte tingui el senyor Alba.

La notícia que el senyor Melquíades Álvarez votaria a favor del Govern en la reunió de la Diputació permanent ha causat viva contrarietat en els sectors dretes.

A la reunió de la Diputació permanent no hi poden assistir els diputats que no hi pertanyen

Madrid, 6. — A la Secretaria de la Cambra s'ha facilitat a la Premsa la següent nota del senyor Alba:

"Algunes informacions publicades aquests dies per la Premsa, pateixen un error que importa aclarir. Es parla de la Comissió permanent del Congrés i de la possible intervenció d'uns o altres senyors diputats. La Diputació permanent de Corts, així designada i instituída per la Constitució de la República, no és una Comissió parlamentària més sinó un organisme amb personalitat substantiva i règim peculiar. Les seves funcions són totalment i absolutament diferents de les que corresponen a les Comissions parlamentàries encarregades d'examinar i dictaminar els projectes i proposicions de llei. Indubtablement per això així com l'article 54 del Reglament facultava els ministres i diputats per assistir amb veu però sense vot a les Comissions de les quals no formen part, el número segon de l'article 31 facultava únicament els ministres, sense dir res de diputats, per a concórrer a les sessions de la dita Diputació, també amb veu però sense vot.

Es evident que si el Reglament hagués volgut concedir a tots els diputats el dret d'assistència, amb veu, a les sessions de la Diputació permanent, ho hauria consignat de manera expressa com va fer-ho en tractar de les reunions de les Comissions.

Degut a tot això mai no han concórrut fins ara els diputats que no formen part de la Diputació permanent a les reunions d'aquestes, i d'aquí resulta legal en el successiu, caldrà que els seus objectes d'acord propi de la Diputació.

El número segon de l'article 29 del Reglament assenyalava, en efecte, que la Diputació regularà la seva vida interior pel present Reglament en tot allò que resulti aplicable, o en el seu defecte amb les normes que ella acordi."

Ha estat signat el tractat comercial amb Turquia

Madrid, 6. — Aquesta tarda, a les dues, s'ha verificat al Ministeri d'Estat la signatura del Tractat comercial amb Turquia. Hi han assistit els ministres d'Estat i Agricultura i els sots-secretaris d'ambdós departaments, així com les Delegacions espanyola i turca, presidida aquesta darrera pel sots-secretari d'Economia de Turquia, senyor Kemal Kerpeder.

Després ha tingut lloc un àpat, al qual han assistit els diplomàtics turcs i espanyols, acompanyats de llurs senyores.

El ministre d'Estat rebria aquesta tarda la Premsa per tal de fer-li conèixer la signatura del dit Tractat.

Al Ministeri d'Estat han facilitat la següent nota:

"S'ha signat avui el nou acord comercial entre Espanya i Turquia. Espanya ha obtingut contingents per als teixits de cotó, maquinària agrícola, barres i rails de ferro, rajoles, ciment blanc, gairebé, quinqualla, etc. Ha obtingut, encara, avantatges en la importació a Turquia de suros i articles de suro. S'ha donat positiva satisfacció a Turquia en les peticions bàsiques referents a ous i altres productes.

Presidint el ministre d'Estat, senyor Urrutia, s'ha celebrat a l'Ambaixada un esmorzar a honor de la delegació turca, integrada pel ministre de Turquia a Madrid, secretari d'Economia de Turquia, agregat comercial i delegat. Hi han assistit, encara, els ministres d'Agricultura, Indústria i Comerç, els sots-secretaris dels dits departaments i caps superiors del Ministeri d'Estat, i delegats i negociadors espanyols, alguns dels quals anaven acompanyats de llurs respectives senyores.

"Avui s'ha signat pel senyor ministre d'Estat, en representació del Govern de la República, i per l'ambaixador de la Gran Bretanya, en representació del seu Govern, un conveni que, amb benefici per a ambdós països, tendeix a facilitar els pagaments entre Espanya i el Regne Unit."

ELS NOSTRES LECTORS HAN DE TENIR PRESENT QUE HI HA ESTABLERTA LA CENSURA

Continuació del Consell de guerra contra les milícies socialistes

LA SESSIO DE DIUMENGE

Madrid, 6. — Han continuat les sessions del Consell de guerra contra les milícies socialistes.

A tres quarts d'onze es constituí Penetraren al local, mitjançant parets numerades que facilitaven a la porta, seixanta persones.

Donat començà l'examen dels testimonis, el jutge instructor advertí que diversos d'ells no podien assistir, uns per malaltia, per absència d'altres i per causes justificades altres. Alguns — diu — no han estat trobats per la Direcció de Seguretat, a causa d'ignorància de llur parador.

Una de les defenses s'estranjà d'aquesta afirmació, en el que afecta al testimoni Chimen, puix que aquest és al penal d'Osma.

El lletrat senyor Rullanchas manifestà que no li interessava interrogar tots els testimonis, i en vista d'això s'acordà que cada advocat presentés la llista dels testimonis que li interessaven.

Proseguí la desfilada de testimonis, i en primer lloc ho fa el tinent coronel retirat senyor José María Marín, el qual, a preguntes del lletrat senyor Villalba, diu que era el cap de l'Oficina en què el processat Laureano Villalba prestava servei, essent la seva actuació excel·lent en tot moment.

Compareix després el capità senyor Jesús Gómez, i a preguntes del lletrat senyor Díaz manifesta que felicità el tinent Moreno per la seva actitud en la vaga de camperols.

Com sigui que les manifestacions del testimoni coincideixen amb la declaració prestada pel testimoni durant la instrucció del sumari, a petició del jutge instructor, es dona lectura a la declaració que el testimoni presta en aquella ocasió, de la qual es dedueix que el tinent Moreno feia amb freqüència comentaris polítics, per la qual cosa li cridà l'atenció, i li indicà que hauria de variar de conducta.

Compareix després María Luisa Hidalgo, que fou detinguda per haver allotjat a casa seva Enric Puente, avui processat.

La testimoni declara que no és cert que tingués allotjat a casa seva Puente, ja que no el coneix.

A preguntes del lletrat senyor Rullanchas de si fou detinguda a causa dels fets d'octubre, diu que sí.

Enric Puente declara també que no coneix la testimoni.

Se li pregunta si fou objecte de maltractaments, i María contesta que no.

Se li fan altres diverses preguntes, i compareix a continuació Ángel Fernández Hidalgo, que és filla de l'anterior.

Preguntat per la defensa, diu la testimoni que el seu germà va ésser maltractat d'obra, i ella de paraula. També li pregunta l'advocat senyor Cabanellas si coneix algun dels processats, i diu que no.

Declara tot seguit l'agent de policia Rafael Martín, el qual fou encarregat de diverses diligències polítiques. Els lletrats li adreçen diverses preguntes, i un d'ells li demana que contesti com es practicà la detenció de La Rosa. El testimoni contesta que encara que el detingué, ell no recorda els extrems.

El senyor Serrano Batanero li pregunta si va fer objecte de maltractaments detinguts a la Comissaria de la Universitat. Contesta negativament.

La forma com pregunta el lletrat fa intervenir la presència, la qual diu que l'interrogatori es duu a terme inoportunament i massa extensament.

El senyor Villalba pregunta al testimoni quan fou detingut el processat Laureano Villalba a les oficines del carrer de Luchana, i contesta que el dia 16 d'octubre, a primeres hores del matí.

El lletrat demana com havent estat detingut a primeres hores del matí, no apareix l'entrada a la Comissaria fins a les vint-i-dues hores del mateix dia.

El testimoni contesta que perquè els agents i ell estaven molt cansats per l'excés de treball que pesà aquells dies sobre ells, i es retiraren a descansar.

Alguns lletrats protesten per l'actitud, que consideren de superbia, en el testimoni.

Davant les insistències de les defenses sobre els maltractaments rebuts per alguns dels processats, diu que les lesions que aquests sofrien pogueren haver estat produïdes pel company de presó, i així origina protestes en les defenses.

El lletrat senyor Bugeda pregunta un acarament per tal d'aclarir l'extrem dels maltractaments, i el Tribunal es reserva l'accedir a la petició del lletrat fins a demà, a dos quarts d'onze, hora en que es reprendrà la vista, que quedà suspesa a les dotze del matí de diumenge.

LA SESSIO MATINAL D'AHIR

Aquest matí a les onze, ha continuat la vista.

S'ha donat entrada a la Sala a unes 60 persones.

Continua la desfilada de testimonis.

Declara l'agent de Vigilància del districte de la Universitat, senyor li imputen i diu que no és cert el processat assenyalen com un dels autors dels maltractaments als detinguts.

L'agent nega les acusacions que se li imputen i diu que no és cert el que han manifestat alguns dels processats.

Els defensors interroguen el testimoni i li fan diverses preguntes i aquest contesta negant que hagués fet objecte de maltractaments els detinguts.

Les defenses formulen preguntes més concretes al testimoni i el fiscal protesta per la forma en què es portava a terme aquest interrogatori.

Amb aquest motiu es produeix un viu incident entre el fiscal i les defenses.

El president de la Sala intervé en diverses ocasions i crida a l'ordre les defenses repetides vegades i al

final aconseguí restablir l'ordre, després d'una intervenció més enèrgica que les anteriors.

Restablert l'ordre es procedeix a un acarament entre l'agent senyor Manrique, al qual en la sessió d'ahir s'acusà d'haver fet objecte de maltractaments, especialment el processat Turégano, quan aquest últim estigué detingut a la Comissaria.

Es procedeix a desallotjar la Sala, puix que l'acarament es fa a porta tancada. No assisteixen més que el Tribunal i els defensors i l'agent i alguns dels processats, entre aquests Turégano.

Acaba l'acarament a dos quarts de dues de la tarda i se suspèn la sessió per reprendre-la a les quatre.

L'ACARAMENT ENTRE L'AGENT MANRIQUE I EL PROCESSAT TURÉGANO

Malgrat haver-se celebrat l'acarament a porta tancada, els periodistes pogueren escriure, per informes particulars alguns detalls de l'ocorregut.

L'agent de policia senyor Manrique ha negat haver maltractat els processats i d'haver colpejat el processat Turégano.

Ha estat interrogat en diverses ocasions per la defensa per la forma en què practicà la detenció dels processats i també se li ha preguntat amb tota correcció, si els processats, especialment Turégano, presenten senyals inequívocs d'haver estat maltractats.

L'agent senyor Manrique ha negat rotundament i el processat Turégano es ratifica en les seves declaracions que fou maltractat per l'agent i arriba a dir-li que li mostrà un senyal al front que atribuïa als maltractaments de què se li feu objecte per part de la policia, i especialment per part de l'agent senyor Manrique.

El senyor Manrique ha continuat negant i el processat afirmant i en el llarg acarament no arriben a posar-se d'acord, si bé el processat Turégano manté amb tota fermesa el que porta dit i indica dades al Tribunal relacionades amb els maltractaments de què fou objecte.

La sessió s'acaba a dos quarts de dues de la tarda i se suspèn la sessió per reprendre-la a les quatre.

LA SESSIO MATINAL D'AHIR

Aquest matí a les onze, ha continuat la vista.

S'ha donat entrada a la Sala a unes 60 persones.

Continua la desfilada de testimonis.

Declara l'agent de Vigilància del districte de la Universitat, senyor li imputen i diu que no és cert el processat assenyalen com un dels autors dels maltractaments als detinguts.

L'agent nega les acusacions que se li imputen i diu que no és cert el que han manifestat alguns dels processats.

Els defensors interroguen el testimoni i li fan diverses preguntes i aquest contesta negant que hagués fet objecte de maltractaments els detinguts.

Les defenses formulen preguntes més concretes al testimoni i el fiscal protesta per la forma en què es portava a terme aquest interrogatori.

Amb aquest motiu es produeix un viu incident entre el fiscal i les defenses.

El president de la Sala intervé en diverses ocasions i crida a l'ordre les defenses repetides vegades i al

final aconseguí restablir l'ordre, després d'una intervenció més enèrgica que les anteriors.

Restablert l'ordre es procedeix a un acarament entre l'agent senyor Manrique, al qual en la sessió d'ahir s'acusà d'haver fet objecte de maltractaments, especialment el processat Turégano, quan aquest últim estigué detingut a la Comissaria.

Es procedeix a desallotjar la Sala, puix que l'acarament es fa a porta tancada. No assisteixen més que el Tribunal i els defensors i l'agent i alguns dels processats, entre aquests Turégano.

Acaba l'acarament a dos quarts de dues de la tarda i se suspèn la sessió per reprendre-la a les quatre.

LA SESSIO MATINAL D'AHIR

Aquest matí a les onze, ha continuat la vista.

S'ha donat entrada a la Sala a unes 60 persones.

Continua la desfilada de testimonis.

Declara l'agent de Vigilància del districte de la Universitat, senyor li imputen i diu que no és cert el processat assenyalen com un dels autors dels maltractaments als detinguts.

L'agent nega les acusacions que se li imputen i diu que no és cert el que han manifestat alguns dels processats.

Els defensors interroguen el testimoni i li fan diverses preguntes i aquest contesta negant que hagués fet objecte de maltractaments els detinguts.

Les defenses formulen preguntes més concretes al testimoni i el fiscal protesta per la forma en què es portava a terme aquest interrogatori.

Amb aquest motiu es produeix un viu incident entre el fiscal i les defenses.

El president de la Sala intervé en diverses ocasions i crida a l'ordre les defenses repetides vegades i al

El Tribunal pren nota i després de diverses intervencions de les defenses per a aclarir extrems relacionats amb el punt que es discuteix, es dona per acabat l'acarament.

La sessió d'ahir a la tarda

A les quatre en punt de la tarda s'ha reprès la vista del procés que se segueix contra diversos individus de les milícies socialistes.

L'advocat senyor Rullanchas manifesta, en nom de tots els defensors, que aquests renuncien a la resta de la prova testimonial.

El senyor Villalba diu, no obstant, que desitja interrogar tan solament l'agent de vigilància senyor Navarro sobre determinats extrems. Compareix el dit testimoni, i a les preguntes de l'esmentat lletrat manifesta que el processat Villalba, germà del defensor, fou detingut el 16 d'octubre de 1934 a les oficines de la Casa Nestlé, que no oposà cap resistència a la seva detenció; que en ésser escoltat no se li trobaren armes de cap mena i que és cert que el detingut feu remarcar que se li havia fet un escorcoll al seu domicili per agents de vigilància de la Comissaria del Palau, no havent trobat cap document comprometedor ni arma.

El jutge senyor Jiménez Fernández, tinent coronel d'infanteria, declara que ha acabat la prova, i, en conseqüència, el president dona ordre que es retirin els testimonis.

A continuació el fiscal senyor Cayo Ortega dona lectura del seu escrit d'acusació fiscal.

El representant del ministeri públic comença dient que guarda el màxim respecte a les persones i a les idees, i dedica una salutació, no ja de cortesia, sinó de veritable afecte i consideració a les defenses dels encartats.

Després la referència a la sèrie de causes que s'han instruït a tot Espanya amb motiu del moviment revolucionari d'octubre, i per últim es refereix a la connexió que amb aquests fets sediciosos guarden les anomenades milícies socialistes, constituïdes en contra de tota norma de dret i de tot precepte escrit, per a atacar un Govern legalment constituït, i no és lícit que es defenses l'Estat per altres forces distintes d'aquelles que oficialment i reglamentàriament tenen la comesa de defensar-lo i d'emparar-lo.

A continuació el fiscal passa a ocupar-se, una per una, de l'actuació, al seu judici delictiva, de cada un dels processats, i en aquest sentit es refereix en primer lloc a l'Itàlia Ferran de Rosa.

La sessió s'acaba a dos quarts de dues de la tarda i se suspèn la sessió per reprendre-la a les quatre.

LA SESSIO MATINAL D'AHIR

Aquest matí a les onze, ha continuat la vista.

S'ha donat entrada a la Sala a unes 60 persones.

Continua la desfilada de testimonis.

Declara l'agent de Vigilància del districte de la Universitat, senyor li imputen i diu que no és cert el processat assenyalen com un dels autors dels maltractaments als detinguts.

L'agent nega les acusacions que se li imputen i diu que no és cert el que han manifestat alguns dels processats.

Els defensors interroguen el testimoni i li fan diverses preguntes i aquest contesta negant que hagués fet objecte de maltractaments els detinguts.

Les defenses formulen preguntes més concretes al testimoni i el fiscal protesta per la forma en què es portava a terme aquest interrogatori.

Amb aquest motiu es produeix un viu incident entre el fiscal i les defenses.

El president de la Sala intervé en diverses ocasions i crida a l'ordre les defenses repetides vegades i al

final aconseguí restablir l'ordre, després d'una intervenció més enèrgica que les anteriors.

Restablert l'ordre es procedeix a un acarament entre l'agent senyor Manrique, al qual en la sessió d'ahir s'acusà d'haver fet objecte de maltractaments, especialment el processat Turégano, quan aquest últim estigué detingut a la Comissaria.

Es procedeix a desallotjar la Sala, puix que l'acarament es fa a porta tancada. No assisteixen més que el Tribunal i els defensors i l'agent i alguns dels processats, entre aquests Turégano.

Acaba l'acarament a dos quarts de dues de la tarda i se suspèn la sessió per reprendre-la a les quatre.

LA SESSIO MATINAL D'AHIR

Aquest matí a les onze, ha continuat la vista.

S'ha donat entrada a la Sala a unes 60 persones.

Continua la desfilada de testimonis.

Declara l'agent de Vigilància del districte de la Universitat, senyor li imputen i diu que no és cert el processat assenyalen com un dels autors dels maltractaments als detinguts.

L'agent nega les acusacions que se li imputen i diu que no és cert el que han manifestat alguns dels processats.

Els defensors interroguen el testimoni i li fan diverses preguntes i aquest contesta negant que hagués fet objecte de maltractaments els detinguts.

Les defenses formulen preguntes més concretes al testimoni i el fiscal protesta per la forma en què es portava a terme aquest interrogatori.

Amb aquest motiu es produeix un viu incident entre el fiscal i les defenses.

El president de la Sala intervé en diverses ocasions i crida a l'ordre les defenses repetides vegades i al

Es referí en primer lloc a la situació política creada després de les eleccions de 1933, en què a pesar d'haver-se donat una majoria parlamentària de dretes fou impossible governar per constants intronismos, admet d'altres magistratures. Es tendí a dividir els partits que constituïen el bloc, provocant l'excursió de Martínez Barrio en el partit radical. A continuació es procurà bandejar els caps exaltats les figures de segon ordre, i així es formà el Govern Samper. En diverses ocasions es procurà afeblir la disciplina del partit radical, del qual—diu—no vaig a fer la defensa que correspon als seus homes. Afegeix que dels escàndols registrats en els últims temps "Acción Popular" ha estat completament neta. Ja no vivim en els temps en què les eleccions es feien des del ministeri de la Governació ni s'organitzaven tampoc conxorxes electorals.

Afirmava que a jutjar per l'entusiasme amb què es rep a tot Espanya "Acción Popular" el triomf d'aquest partit seria aclaparador, a pesar de totes les oposicions.

El públic crida i el delegat de l'autoritat manifesta que suspensà l'acte.

Aleshores el senyor Gil Robles aclareix que aquests crida es refereixen únicament a la conquesta del Poder. Acaba invitant totes les forces de dreta a reunir-se unides i estar segures del triomf en la propera contesa electoral.

ASSEMBLEA DEL PARTIT D'ESQUERRA REPUBLICANA

Madrid, 6. — Ahir va continuar l'Assemblea del Partit Nacional del partit d'Esquerra Republicana, amb assistència de la minoria parlamentària i delegats provincials. Va presidir la reunió el cap del partit senyor Manuel Azafra.

En obrir-se la sessió, la mesa va proposar constés en acta el sentiment de l'Assemblea per la mort de l'il·lustre periodista senyor Lluís Bello, membre del Consell Nacional.

Així s'acordà per unanimitat.

Tot seguit el secretari general senyor Salmerón donà compte a l'Assemblea de la situació de l'organització del partit, donant-se l'Assemblea per enterada.

Exposada pel mateix senyor Salmerón la qüestió econòmica del Consell Nacional, va ésser aprovada per unanimitat.

A continuació el diferents delegats de provincies informaren l'Assemblea sobre la situació política de les seves respectives provincies i organismes provincials.

L'Assemblea va acabar prop les 230 de la tarda.

Madrid, 6. — A dos quarts de nou s'ha reunit el Consell nacional del partit d'Esquerra Republicana. Ha presidit el senyor Azafra, al seu domicili social. Ha durat l'acte fins a les deu de la nit, i en ésser interrogat el senyor Salmerón s'ha limitat a dir que s'havien canviat impressions sobre el resultat de l'Assemblea Nacional celebrada durant el matí de diumenge.

ASSEMBLEA DEL PARTIT D'ESQUERRA REPUBLICANA DE MADRID

LA PONENTIA APROVADA

Madrid, 6. — Al domicili social del partit d'Esquerra Republicana se celebrà ahir, matí i tarda, l'Assemblea d'Esquerra Republicana de la província de Madrid, a la qual assistiren nombrosos delegats de tots els pobles d'aquesta. Els assembleistes celebraren ahir tres sessions.

La sessió del matí començà a les 1030 i durà fins a les dues de la tarda; es referenciar pocs minuts després de les quatre, i s'acabà a les deu de la nit.

Presidí la sessió del matí el senyor Luis Fernández Clérigo, fins que s'elegí la mesa de discussió, la qual quedà constituïda de la forma següent: President, senyor Santos Herrero; vice-president, senyor Severiano Sánchez; representant d'Alcalá de Henares, senyor Juan Alberto, secretari, i senyor Gonzalo Alonso de los Rios, vice-secretari.

Tota la sessió, matutina i vesprera, dedicada a l'examen de les actes. Quedaren aprovades, sense discussió, les corresponents a 32 agrupacions municipals.

En la sessió de la tarda s'aproven les altres actes, i el secretari donà lectura a una Memòria amb la gestió del Consell provincial, en la qual destaquen els treballs d'organització del partit.

S'aprova per unanimitat aquesta gestió del Consell provincial, i es procedí a l'elecció de càrrecs: foren reelegits els membres de la Comissió Executiva que els havia correspost cessar.

Acte seguit es procedí a la designació dels vocals de les agrupacions municipals en el Consell provincial.

Aixecada la sessió a les deu de la nit, es referenciar a les onze. S'aprova una ponència que es refereix a la posició política, organització municipal i gestió del Consell provincial i regional.

La Federació de Treballadors de la Terra

Demana l'anul·lació d'unes eleccions fetes a gust de la Ceda i la suspensió dels desnonaments rurals

Madrid, 6. — Una comissió de la Feder

LA GUERRA A ETIOPIA

Al front militar Tres columnes del ras Desta, de 20.000 homes cada una, emprenen l'ofensiva contra les forces de Graziani

COMUNICAT OFICIAL NUM. 89 Roma, 6. — El comunicat oficial rebut ahir del mariscal Badoglio amb el número 89 comunica que en unes topades hagudes entre patrulles al Tèmbien i prop de la confluència de la Gran Ghera, els grups enemigues han estat rebutjats; les baixes italianes són dos soldats peninsulars i dos askaris morts i un oficial i un soldat peninsular i dos askaris ferits.

Al front de Somàlia els destacaments de dubats han ocupat Gulela Doria, a la regió de Malk Coto.

Durant els passats dies 1 i 2 les esmentades forces calgueren sobre un campament abissini instal·lat a Arari, ajudats per les divisions d'automòbils blindats. Després d'un combat aserriat feren fugir els seus ocupants i destruïren totalment el campament. Les baixes abandonades pels etíops entre morts i ferits són 150. Els italians han tingut un soldat peninsular, tres dubats i un askari, morts, i quinze dubats ferits.

L'aviació s'ha mostrat molt activa al front nord. — Fabra.

SEIXANTA MIL ETIOPS MARXEN CONTRA GRAZIANI Harrar, 6. (Urgent). — Ha començat l'ofensiva del ras Desta, prop de Dolo. Els etiops avancen en tres columnes, compostes cada una de vint mil homes. Una d'aquestes avança paral·lela a la frontera de Kenya. Des del dia primer de l'any el general Graziani, coneixedor de les intencions dels etiops, ha enviat contra les tres columnes grans contingents de dubats, ajudats per autos blindats i per l'aviació. — Fabra.

GRAZIANI DEU ESTAR CONTENT Mogadiscio (Somàlia italiana), 6. — Un redactor de l'Agència ha celebrat un interviu amb el general Graziani, comandant de les tropes italianes al front del sud, el qual s'ha negat a donar detalls dels seus plans. Ha expressat el seu desig que el ras Desta desenvolupi la seva ofensiva tan aviat com sigui possible. A nosaltres — ha dit el general — res no ens seria tan agradable com veure aquests anònims d'ofensiva convertits en realitat. No us puc dir res més.

El corresponent li ha preguntat si els etiops ja li estan acostumats, esperen amb alegria l'arribada d'aquests temps plujosos, que els permetrà de realitzar amb majors atencions els seus acostumats atacs nocturns contra les forces italianes, que es veuran impossibilitats d'utilitzar llurs grans mitjans de combat.

Addis Abeba, 6. — A conseqüència de les pluges, l'emperador ha suspès el viatge que volia fer al front nord. Una part de la carretera de Dessie, però on havia de passar, l'ha destruïda l'aigua. — Fabra.

GASOS ASFIXIANTS A AMBA ALAGI Addis Abeba, 6. — Segons un comunicat oficial, els avions italians han llançat nombroses bombes de gasos asfixiants a Amba Alagi, al sud de Makale. Han resultat quatre morts i nombrosos ferits. També es diu que tres avions italians han bombardejat Debat, sense causar víctimes.

EL BOMBARDEIG D'AMBULANÇES Addis Abeba, 6. — Un comunicat oficial del Govern etiop de 4 de febrer anuncia que continua l'ofensiva contra els establiments de la Creu Roja. L'esmentat comunicat diu que l'ambulance número 1, que ha estat bombardejada la matinada del dia 4 a Dargahur, es trobava allunyada de qualsevol camp militar. Es tracta d'una ambulance etiopica dament la qual els avions italians, després d'haver llançat algunes bombes dispararen amb llurs metralladores. Els danys materials són considerables. El personal estranger d'aquesta ambulance està compost de dos etiops, un dels quals és el doctor Raphael, que la dirigeix, i de dos anglesos, els senyors Stokes i Dawkins. — Fabra.

PRECAUCIONS Addis Abeba, 6. — Als cercles governamentals circula el rumor que, durant el repetit bombardeig de què són víctimes les missions de la Creu Roja, el Govern etiop té la intenció de dissimular d'ara endavant les tendes de la Creu Roja. La tela d'aquestes tendes serà un color igual al terreny on són instal·lades. Els campaments de la Creu Roja seran col·locats en llocs que ofereixin blancs lluegurs als avions italians. — Fabra.

EL BOMBARDEIG DE L'AMBULANCIA DE DARGAHUR — CONFIRMAT PEL FOREIGN OFFICE — CAUSA INDIGNACIO A EGIPTE El Caire, 6. — Les notícies que es reben d'Addis Abeba i altres indrets d'Etioipia, posen de manifest la gran activitat que desenvolupa l'aviació italiana i que indubtablement va encaminada a impressionar no solament la població civil sinó també les Corts europees.

Un cop sever contra el Govern Roosevelt El Tribunal Suprem dels E. U. ha declarat inconstitucional la llei de reajustament agrícola

Washington, 6. — El Tribunal Suprem dels Estats Units ha considerat anticonstitucional la llei de reajustament agrícola (Agricultural readjustment administration).

El Tribunal Suprem considera que la dita llei constitueix "un atemptat al dret dels Estats".

Afegeix que la Constitució permet l'establiment de taxes amb l'objecte d'assegurar el benestar de tots els ciutadans, però no dona al Govern el dret d'ajudar als agricultors per mitjans extraordinaris.

L'OBJECTE QUE TENIA L'A. R. A. Washington, 6. — L'Administració del reajustament agrícola a què es refereix la decisió adoptada pel Tribunal Suprem ha creat per una llei de 12 de maig de 1933 i tenia per objecte permetre al Govern d'acudir en ajuda dels camperols, en temps de crisi, mitjançant compres agrícoles i augmentar ens els fons de reserva destinats a plantar cara a les eventualitats dels períodes d'inestabilitat econòmica.

A conseqüència de la sentència del Tribunal Suprem, el Govern haurà de cercar ara noves fonts d'ingressos o establir nous impostos directes o indirectes per a atendre el pagament dels bons agrícoles previst en els contractes.

UN PRECEDENT D'IMPORTANCIA Washington, 6. — La decisió que acaba d'adoptar el Tribunal Suprem dels Estats Units es considera en els cercles d'aquesta capital com un cop molt sever donat al Govern del senyor Roosevelt, tant des del punt de vista moral com des del financer, ja que afecta a tres casos d'una importància suprema, no solament per a la política agrícola del Govern, sinó també per a la seva política nacional en general.

El primer cas es refereix a les Filadelfes, sobre el qual el Govern ha dirigit una crida al Tribunal Suprem contra la decisió del Tribunal inferior, que havia decretat que el Govern no tenia dret a regular la producció agrícola ni per mitjans voluntaris ni obligatoris i que els fons que es proporcionaven per a descabellar el programa agrícola eren inconstitucionals.

El segon cas es refereix a moltes refineries d'arròs, que realitzaven una campanya per a impedir que el Govern pogués determinar impostos que no es podien considerar com a taxes.

El tercer cas es refereix a la validesa de la llei anomenada "Bankhead", que regula la producció del cotó, i imposa determinades taxes al dit producte.

El nou pressupost dels E. U. Roosevelt és optimista Washington, 6. — El president Roosevelt ha presentat al Congrés el pressupost per a l'exercici de 1936-37. Les despeses s'estimen en 7.645.000.000 de dòlars, contra 8.300.000.000 l'any passat. Els ingressos es calculen en 4.411.000.000 de dòlars contra 3.992.000.000 l'any anterior.

En l'informe que s'acompanya a la presentació del Pressupost el president Roosevelt recorda la situació en què es trobaven els EE. UU. en 1933 i les mesures que hagué d'adoptar per fer front a la gran crisi que travessava el país.

En l'actual pressupost la xifra d'ingressos és superior a l'any passat, i en canvi les despeses són inferiors a les que es preveïen en el missatge pressupostari de gener de 1935.

El déficit que es preveu en l'actual exercici és de 3.234.000.000 de dòlars, o sigui 1.300.000.000 menys que l'any anterior. S'ha pogut aconseguir aquesta millora — diu — gràcies al ressorgiment econòmic que han experimentat els Estats Units l'any passat.

Per a l'exercici que termina el 30 de juny de 1937 Roosevelt preveu que el déficit serà reduït a 1.097.000.000, degut a la nova disminució de les despeses i a l'augment que s'obindrà amb el cobrament de l'impost sobre les rendes.

A fi de juny d'aquest any el dèficit públic dels EE. UU. arribarà probablement a la xifra rècord de 31.000 milions de dòlars.

Acord comercial franco-soviètic Paris, 6. — Avui, a les cinc de la tarda, els senyors Georges Bonnet, ministre de Comerç i Indústria, i el senyor Potemkin, ambaxador de la U. R. S. S., signaran un acord comercial franco-soviètic. L'acord en qüestió renova l'acord comercial de l'11 de gener de 1934, amb diverses modificacions. Una de les principals consisteix en què la U. R. S. S. es compromet a pagar al complet les factures que faci a la indústria francesa.

Aquest acord entra en vigor demà mateix.

Per altra part, el total de les comandes no serà prèviament fixat, sinó que serà equivalent al valor de les importacions soviètiques a França. Cada semestre es procedirà a establir un balanç, i d'acord amb aquest es portaran a cap les mesures necessàries per a l'esmentat equilibri.

El Congrés de Cirurgia del Caire La bandera anglesa no fou arriada El Caire, 6. — En un comunicat que ha estat facilitat a la Presidència del Consell de Ministres es desmenteix categòricament el rumor que ha circulat, segons el qual la bandera anglesa hauria estat arriada davant els representants de les nacions, durant les demostracions multitudinàries que tingueren lloc el dia 3 de febrer a l'edifici de la Cambra d'Indústria i d'Ingenieria, del Congrés Internacional de Cirurgia.

Es batut el rècord de vol Paris-Croydon

Paris, 6. — Un avió de la Imperial Air Hercules ha batut el rècord de Paris a Croydon, i ha recorregut els 323 quilòmetres que separen ambdós punts en 40 minuts.

El pes de l'avió és de 15 tones, i els seus motors desenvolupen una potència de 2.200 cavalls; i en aquest viatge portava a bord 20 passatgers.

El rècord precedent en l'esmentada distància era fixat en noranta minuts.

Les inundacions a França Es probable que el Sena i el Loire arribin avui al màxim de nivell

Paris, 5. — Continua sense baixar la crecuda que han experimentat els rius a França, i segons informes facilitats pels Serveis d'Obres Públiques, tant el Sena com el Loire arribaran al seu nivell màxim dimarts i en el cas que no cessi el temporal de pluges.

Afortunadament, el temps sec i sec que fa des de fa dos dies fa preveure una baixa general en el cabal dels rius, la qual cosa produirà una retirada de les aigües als terrenys que ara estan inundats.

Segons les notícies que es reben, els danys causats per les inundacions són molt considerables. També s'assenyalen víctimes, si bé fins ara no ha estat possible de fixar el seu nombre.

A la regió anomenada Marais bretó es troben sota les aigües més de tres mil hectàries de terreny, i tant en aquesta com en altres regions de França les aigües han arribat al nivell que aconseguiren en les grans inundacions que es produïren l'any 1910.

MAL TEMPS PERTOT Paris, 5. — El mal temps és general a tot França, tant a l'interior com al litoral, havent estat interromput durant dos dies les comunicacions amb la illa de Yeu, per no haver pogut sortir el vapor que fa el transport de viatgers i mercaderies entre la costa i la dita illa.

Les inundacions que s'han produït a la Vendée es calcula que han ocasionat ja pèrdues materials per valor de molts milions de francs. També és molt greu la situació creada al departament de Charente, on una carretera nacional ha desaparegut en una gran extensió sota les aigües, que han arribat a un metre d'altura.

El Marne ha augmentat el seu nivell en vint-i-quatre hores en més d'un metre d'altura. Han quedat inundades grans extensions de terreny a la regió de Vitry le François.

EL SENNA NO OFERIX PERILL IMEDIAT Paris, 6. — La crecuda del Sena encara no ofereix perill immediat. No obstant, la navegació s'ha fet difícil, i alguns vaixells han hagut d'aturar-se. Es tem que les constants pluges provoquin noves crecudes.

El Charente ha sortit de l'iliu entre Saint Michel i Cognac i ha cobert completament els camps i les vinyes. El Garona ha interceptat la carretera entre Cernon i Barsac. El Loire creix continuament, havent arribat ja a la profunditat de vuit metres setanta.

Les pèrdues ja arriben a alguns milions. Diverses línies fèrries han quedat interrompudes. El ferrocarril d'Angers i Ancenis, per exemple, està interromput.

DANYS MATERIALS Paris, 5. — Els esfondraments ocasionats per les pluges han causat danys materials a l'església de La Roche.

A Vinneuse, a la regió de Charolles, s'ha esfondrat una casa i un mur de contenció de cinc metres d'altura. sense que, afortunadament, hagi calgut lamentar cap desgràcia personal.

A la regió de Rochefort tots els rius i torrents pugen ràpidament de nivell, i al Marais la situació és greu, per haver-se produït la ruptura de diversos diques.

També se sap que el Loire ha cobert en diversos llocs la línia fèrria Paris-Nantes, i h'ha obligat a interrompre el trànsit, havent de fer transbordar els viatgers en condicions dificultoses.

A Nantes la situació cada vegada és més angustiosa. Les aigües envaeixen el centre de la població en les hores de marea. Si les aigües segueixen pujant, la major part de les fàbriques hauran de deixar de treballar.

A Laval la crecuda segueix amenaçant i ha tornat a començar a ploure aquesta tarda. En canvi a Lió el Roine comença a baixar.

Dos vagons carregats d'armes que no se sap on van Paris, 6. — El diari "L'Intransigent" publica una informació del seu corresponent a Tolosa segons la qual dos vagons carregats d'armes de guerra havien arribat a l'estació de Tolosa, procedents del Parc d'Artil·leria de Clermont Ferrand. Aquests vagons entraren a l'estació de Tolosa la setmana passada.

Quan les autoritats de l'arsenal vlgueren fer-se càrrec dels vagons, es veieren sorpresos amb la desaparició d'un d'aquests.

Immediatament es feren les gestions oportunes per a saber on era, fent-se recerques a les estacions properes, que no donaren cap resultat.

Les autoritats insistiren prop dels empleats de les xarxes ferroviàries, els quals, després de nombroses gestions, trobaren, el vagó desaparegut en una expedició que estava a punt de sortir cap a Cèrber. Estava encara precintat i en obrir-lo s'hi trobaren a dins tres mil fusells Mauser, metralladores, fusells metralladors i morters.

Cap fulla de ruta no acompanyava el vagó de referència, ignorant-se on anava destinat. — Fabra.

El campionat mundial dels pesos mosca HAGELMAN, VENCEDOR Paris, 7. (110 matí). — En el màx de boxa celebrat aquesta nit, el francès Hagelman ha estat declarat campió del món dels pesos mosca: s'ha vençut el belga Kildera per abandonament a quasi al cinquè round. — Fabra.

L'AVIACIO I LA RADIO A Bucarest s'han efectuat proves de ràdio per al servei de l'aviació. Anex als nous aparells transmissors per als avions s'han efectuat proves d'emissores portàtils de gran utilitat. A la foto se'n pot veure una d'aquestes

Avui repren les tasques de la Conferència Naval Es abandonat el pla anglès Londres, 6. — La Conferència Naval reprendrà els seus treballs demà, i la primera Comissió es reunirà a les tres de la tarda.

Les delegacions que prenen part en la dita Conferència arribaran ahir en aquesta capital, excepte la francesa, que ha arribat avui.

ABANDONAMENT DEL PLA ANGLÈS Londres, 6. — La Conferència Naval ha abandonat el pla anglès de limitació quantitativa.

EXAMPLAMENT DELS DICS DE PLYMOUTH Londres, 6. — El "Daily Telegraph" diu que el Govern anglès té en estudi unes obres per a examplar els dics de Plymouth, en els quals es podran construir valtsells de guerra de les dimensions majors que autoritzen els actuals tractats. Igual projecte s'està estudiant per a les drassanes de Portsmouth.

NOU CUIRASSAT ALEMANY Wilmshafen, 6. — Ha estat posat en servei un nou cuirassat, el "Almirall von Spee", de deu mil tones, que pertany a la sèrie de "cuirassats de butxaca", del pla de construcció elaborat abans de la llei del 16 de març de 1935, per la qual Alemanya recobrava la sobeïraia militar.

MANIOBRES DE LA FLOTA AMERICANA Nova York, 6. — 150 valtsells de guerra i quatre-cents avions es troben concentrats a la base marítima de San Pedro de California, a l'objecte de realitzar les maniobres tàctiques de cada any, i que començaran avui, a les ordres de l'almirall Harkes. Les maniobres duraran tres dies, però totes les operacions es mantindran en el major dels secrets.

DISCUSSIO DEL PLA ANGLÈS Londres, 6. — La Conferència Naval, que havia designat per ocupar la Presidència l'anterior ministre d'Afers Estrangers senyor Hoare, ha acordat no fer nova elecció i donar d'ofici la Presidència al nou ministre del dit departament, senyor Eden.

Seguidament s'ha reprès, en el punt en què es trobava quan s'ajornaren les tasques de la Conferència amb motiu de les festes, la discussió sobre la proposta britànica relativa a la declaració voluntària i unilateral de les construccions navals per un cert període de temps.

El delegat anglès ha contestat a diverses crítiques fetes per la delegació japonesa abans de l'ajornament, respecte d'aquesta proposta.

Seguidament, la Delegació francesa ha cridat l'atenció dels reunits sobre certes proposicions angleses, que haurien d'ésser considerablement modificades, a l'objecte que pogués resultar pràctica l'aplicació d'aquest pla.

Per la seva part, la Delegació Italiana ha formulat diverses objeccions a les proposicions angleses, ha proposat que les declaracions unilaterals de construccions navals s'ajornessin a un any.

Finalment, s'ha decidit que les Delegacions francesa, anglesa i italiana presentin cada una d'elles a la Conferència un pla, per al cas d'aquestes informacions, a fi de poder-los examinar el proper dimecres.

Londres, 6. — Com que la proposta Japonesa presentada a la Conferència Naval estableix un límit màxim comú, el pla anglès sobre declaració dels programes navals per un període de diversos anys ha estat, almenys provisionalment, abandonat, per la primera Comissió, que s'ha reunit aquesta tarda.

Demà, les Delegacions francesa, italiana i anglesa presentaran llurs respectives comunicacions sobre els canvis d'informacions entre les potències navals, i es creu que la delegació italiana suggerirà que aquesta comunicació es faci cada any, i redactada probablement les seves proposicions en aquest sentit.

Aquest termini d'un any sembla que s'ha reunit aquesta tarda.

En canvi hi ha indicis que la delegació britànica sollicitarà que aquest termini es fixi en sis anys.

Tot el problema consisteix ara a saber si el Japó mantindrà com a condició essencial la seva reivindicació d'una paritat plena, o si acceptarà una fórmula més flexible a falta del reconeixement d'aquesta igualtat pràctica.

Restricció, a Grècia, del conreu del tabac Atenes, 6. — El Consell de Defensa Econòmica, reunit sota la presidència del cap del Govern, ha decidit convèncer els agricultors de la necessitat de limitar el conreu del tabac a la mateixa superfície de l'any passat. També ha examinat el Consell les pèrdues que ha ocasionat a l'Economia nacional la participació de Grècia de les canoncs contra Itàlia. Segons els diaris, el Govern ja ha fet algunes gestions per tal d'obtenir compensacions a les pèrdues sofertes per Grècia.

Les amenaces a la família Lindbergh LA SOGRA I UNA CUNYADA TAMBE VENEN A EUROPA Nova York, 6. — Sembla que drament han augmentat les amenaces contra la família Lindbergh, i a conseqüència d'això, la senyora Dwight Morrow, mare de l'aviador, ha decidit abandonar de la seva filla menor, ha marxat cap a Europa a bord del paquebot "Sweden".

El famós aviador Hirth, especialitzat en vols sense motor, ha estat condecorat per les autoritats japoneses. A la foto veiem el baró Yoshio Sakai, president de l'Aero Club del Japó, imposant a l'aviador les insígnies de president honorari.

Els bandits mexicans busquen dos diputats Mèxic, 6. — Al diari "Excelsior" li comuniquen des de Juanaquato que una colla de bandits han atacat entre aquesta població i Dolores Hidalgo, un autocar ocupat per nombrosos turistes i alguns soldats.

En repèllir l'agressió dels atacants han resultat morts un soldat i un dels turistes i ferides dues viatgeres.

Segons ha pogut saber-se des de diputats que havien anunciat llur propòsit de realitzar una campanya de propaganda socialista per la regió. Quan veieren que aquests no es trobaven entre els viatgers, deixaren a tots els ocupants de l'autocar en llibertat. — Fabra.

La represa de relacions entre el Manxukuo i l'Hopai oriental Toquio, 6. — L'Agència Tòmel comunica que els diaris de Pequín publiquen la notícia que el senyor Chai, secretari d'Afers Estrangers, acaba d'arribar a Tòquio.

Existia la impressió que demà hi hauria hagut una reunió entre el senyor Chai i el senyor Yui, president de l'Hopai oriental, tal és no obstant la veritat que en el curs de la dita reunió s'ha parlat d'un acord de pau i d'establiment de relacions amistoses entre el Manxukuo i l'Hopai oriental.

EL CINEMA

Les estrenes

"Ana Karenina"
Metro
Film parlat en anglès. - Basat en la novel·la de Tolstoi. - Productor: D. O. Selznick. - Adaptació i guió: C. D. S. V. P. - Dialog: S. N. Behrman. - Director: Clarence Brown. - Assessor d'ambient i costums: Comte Andrey Tolstoi. - Fotografia: W. Daniels. - Decorats: C. Gibbons, F. Hoyle i E. B. Willis. - Vestuaris: Adrian. - Adaptació musical: H. Stollman. - Ballet: M. Wallman. - Masorca: Ch. Hale. - So: D. Shearer. - Muntatge: R. J. Keane. - Intèrprets: Garbo, March (F.), F. Bartholomew, M. O. Sullivan, May Robson, B. Rathbone, R. Owen, R. Denry, etc.

Una fumera feixuga i opaca inunda durant molts segons el llenc. Descorreguda aquesta espessa cortina, apareix el rostre malencònic d'Anna Karenina. Està baixant d'un tren que acaba d'arribar a Moscou. El seu germà li presenta Wróski. Però el maritellig acompanyat d'un empleat de l'estació damunt les rodes dels vagons tapa les paraules de la presentació. I el tren, en marxar, descobreix el cos aixafat d'una persona. Anna Karenina aparta els ulls, esgarriada. Aquesta dona, que té la seguretat absoluta que està predestinada a la desesperació, considera aquell cadàver com un mal presagi. Així comença el film que projectarà al Fòrum. I es clou amb una escena que transcorre a la mateixa estació de Moscou. Passen trens i més trens. De cada vísor surt un raig de llum que forada la foscor i omple de claror el rostre dramàtic d'Anna Karenina. Un rostre dolorosament concentrat, però que ens explica amb eloqüència patètica la tragèdia d'una dona que ho ha perdut tot: honor, llar, fill, i que està a punt de perdre la vida, per un amor impossible, per una gran passió que era massa bella per a ésser eterna. Un rostre torturat per la idea fixa de llançar-se dels trens. El ritme dels cops de martell de l'èpica s'accelera d'una manera alarmant. Creix, creix fins a esdevenir obsessió, terriblement obsessió, astifant, insuportable. Entre aquest començament i aquest acabament, entre aquests dos episodis mestres, tot

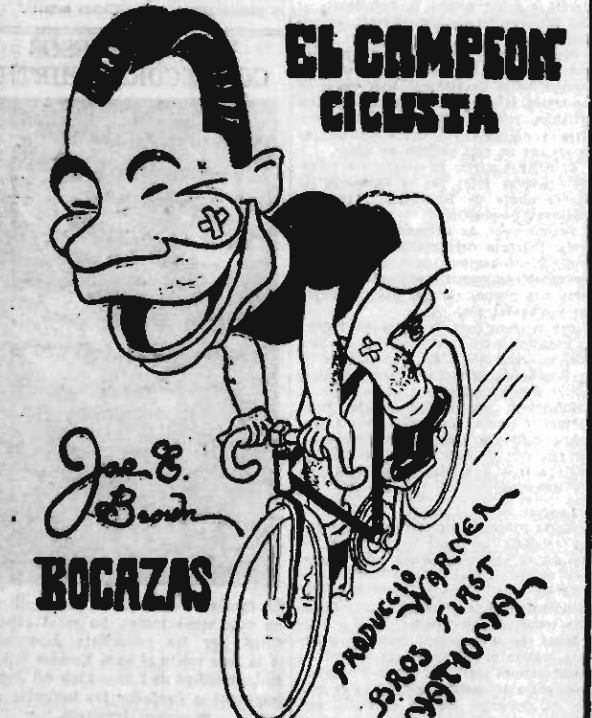

Coliseum
Los Artistas Asociados presentan
La Pimpinela Escarlata
DIRECTOR: Alexander Korda
La gran aventura y emocionante historia de la historia en un film con valores y diálogos como una novela de aventuras.

Cada sessió un ple absolut i un aplaudiment delirant

CAPITOL

Avui, estrena, nit, a les 10
A BENEFICI DE LA
Mutual Esportiva de Catalunya
Sessió numerada sense augment de preu

UN PROGRAMA IMMILLORABLE

DEMA, SESSIÓ CONTINUA DE 4 A 12:30

punyent, ha estat posada en escena amb una dignitat exemplar. La presentació és rica en exquisideses i refinaments. Cada imatge s'endevina treballada a fons, amb cura i amor, per un artista de debò. Cada imatge és un quadre.

De cap a cap de la cinta, Clarence Brown ha multiplicat els detalls i les fineses psicològiques. L'escena de l'estació en la qual es coneixen Anna i Wróski, la mirada extasiada que ella llança a ell, és un prodigi de subtilitat. La masorca durant la qual s'inicien els amors culpables dels dos protagonistes, amb aquelles paraules que dialoguen creixentment tot d'una, ha estat tractada amb una gràcia, una finor i un moviment engrescador. L'idioma al camp, tot jugant al críquet, té una delicadesa encisadora. Les escenes de l'Opera en les quals les murmuracions de la gent de les lloges arriben a les oïdes d'Anna i Wróski, impertorbables, tenen una força dramàtica colpidora. Les escenes de tendresa d'Anna amb el seu fill, les baralles d'Anna amb el seu marit, primer, amb el seu amant, després, l'avoriment despectiu d'aquest, que destrueix el cor de la dona que l'estima amb deliri, són moments inoblidables. Però és inútil desmentir en peces menudes una obra tota ella carregada d'emoció i de tensió dramàtiques.

PROGRAMES

Dos grans films al Capitol

"El campeón ciclista" i "Charlie Chan en Shanghai"

Witred Simpson és el pedant cap de l'estació d'un poble, que canta també al cor de l'església, i que no solament es considera l'home més important del país, sinó també com el Don Joan irresistible de la localitat. I quan posa la vista a Phyllis Jenkins, no dubta ni per un moment que fàcilment guanyarà el seu cor. Però la noia s'enamora d'un ciclista professional que arriba al poble amb el seu circ. El Don Joan es posa gelos, i en un rampell interromp l'espectacle i puja a l'escenari per a demostrar al professional que, sense ésser-ho, és tan bon ciclista com ell.

Si bé agraden al públic les gesses del cap d'estació, a Phyllis tant se li'n donen; i mentre l'altre escolta aplaudiments, s'escapa amb el seu preferit. Cercant Witred els que fugiren amb una lanterna, té la desgràcia de calar foc a un corral, la qual cosa provoca la ira del poble, i així fa que perdi el seu càrrec.

Junt amb un amic, agafa el camí de Nova York, i allà accepta una col·locació com a jove missatger, en espera de la cursa de sis dies, en la qual intenta prendre part. En un dels seus missatges, topa amb l'home que s'emporta Phyllis, a l'habitació d'un hotel. Es barallen, i és arrestat quan es desco-

LA PUBLICITAT

breix que no es trobava a la dita habitació la noia, sinó la dona del seu amic.

La noia també va a Nova York, per a reunir-se amb el seu estimat, i quan descobreix que és casat, va a veure Witred a la presó, però ara aquest no en vol saber res. Mentrestant, la noia s'adona que ha estat enganyada, i després d'una sèrie de rialles, veiem Witred entrar a la pista, en la qual, per mitjà d'una gassa saturada de clore-form que en tirar-la un metge va a parar al seient de la bicicleta del nostre heroi, aquest se les arregla per a guanyar la cursa. I, naturalment, Phyllis corre vers el triomfador que l'asseu al manillar i la passeja en triomf per la pista.

Quan la policia secreta de dues nacions topa amb una banda de contrabandistes que la desafien i la descomertzen (que hi ha més natural que recórrer a la sagacitat del famós detectiu xinès Charlie Chan, per tal de seguir les petjades dels malfactors?) Així comencen les interessants aventures de Warner Oland en la seva darrera pel·lícula que gira al voltant dels arriscats fets del perspicac i benigne detectiu oriental Charlie Chan.

"Varieté"

El nom de "Varieté" encara perdura a la ment de tots els bons aficionats com una pel·lícula model en la qual la tècnica, l'art i l'emoció s'uniren per tal de crear una obra que fou i segueix essent orgull de la cinematografia. Però els nous procediments tècnics de què disposa avui dia la cinematografia han evolucionat de tal forma, que si alguna imperfecció contenia la pel·lícula muda "Varieté" ha estat absolutament corregida en la seva versió sonora i s'ha realitzat un film perfectament en tots els estils. Però com que els gustos del públic també han evolucionat, en filmar aquesta versió sonora de "Varieté" s'ha modificat completament el seu argument, s'ha realitzat un tema que pot dir-se diferent, perquè l'emoció sigui més gran i perquè la tècnica pugui desenvolupar-se en tot el seu esplendor.

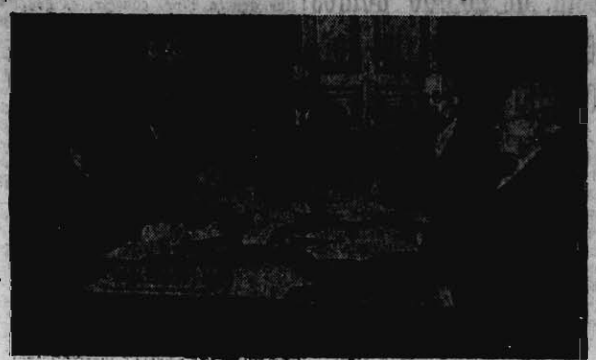
PROJECTOR

AVUI, EL CAPITOL estrena el nou film de Joe E. Brown, "El campeón ciclista". Amb un gest que l'honora, l'empresa del popular cinema de la Rambla ha volgut que aquesta sessió d'estrena sigui a benefici de la Mutual Esportiva de Catalunya, a la qual serà destinada la recaptació íntegra. Totes les figures destacades del nostre món esportiu assistiran aquesta nit a l'esmentada estrena, i juntament amb elles, tots els aficionats que, tot i divertint-se com mai amb aquest gran film còmic, contribuïran a un acte tan humanitari com aquest.

AVIAT, EL MARYLAND estrenarà el film de Julien Duvivier, "Maria Chappelaine". Mentrestant, es projecta en aquest cinema la pel·lícula que exhaureix cada dia les localitats, "El sueño de una noche de verano", que no serà reestrenada a cap local de Barcelona fins al mes de setembre.

LA MÚSICA

La Societat Internacional per la Música Contemporània

El Jurat Internacional, reunit a Barcelona, que ha triat les obres que han de figurar en el XIV Festival de la Societat Internacional per la Música Contemporània. D'esquerra a dreta: Anton von Webern, Boleslas Woytowicz, Edward J. Dent, Ernest Ansermet i Jean Lamote de Grignon

Aquests dies s'han reunit a Barcelona els senyors que formen el Jurat per al XIV Festival de la Societat Internacional per la Música Contemporània, que tindrà lloc a la nostra ciutat del 18 al 25 d'abril de 1936. Aquests senyors foren nomenats en l'assemblea de Praga celebrada en el mes de setembre darrer i són els següents: Ernest Ansermet, el famós director d'orquestra prou conegut a Barcelona per les seves actuacions amb la companyia de Ballets Russos en l'època de la direcció de Serge Diaghilev. El mestre Joan Lamote de Grignon, representant de la Secció Catalana de la S. I. M. C., que organitza i té la responsabilitat material i artística del Festival, compartida per la Secció de Madrid, la qual col·laborarà al Festival amb la participació de les Orquestres Simfònica i Filharmònica. Anton von Webern, un dels artistes representatius de la joventut vienesa que, com el malaurat Alban Berg, segueixen les directives estètiques del reformador de la música contemporània Arnold Schönberg. Boleslas Woytowicz, jove compositor polonès les obres del qual han estat poderosament remarcades en diversos festivals de la S. I. M. C.

Aquests mestres, prelidats pel professor de la Universitat de Cambridge i president de la Societat, doctor Edward J. Dent, s'han reunit a la nostra ciutat per tal de seleccionar les obres que han de figurar en els programes del Festival. Acabada llur missió, el doctor Edward J. Dent i el mestre J. Lamote de Grignon convocaren l'altre dia a l'Hotel Colom tots els representants musicals de la premsa barcelonina i diverses personalitats del nostre món musical per tal d'informar-los de la marxa dels treballs realitzats i dels projectes que s'estan organitzant per la S. I. M. C. i per les Seccions de Barcelona i de Madrid en vista al Festival esmentat.

El mestre J. Lamote de Grignon, en la seva qualitat de membre del Jurat Internacional i de president de la Secció Catalana de la S. I. M. C., feu la presentació als reunits del doctor Edward J. Dent. Seguidament el senyor Dent saludà els presents en nom de la S. I. M. C.; digué com es felicitava de l'ajut que els organismes oficials de la República i de la Generalitat prestaven a les seccions de Madrid i Barcelona de la S. I. M. C. per tal de fer possible el Festival projectat i de la bona germanor de què han donat proves en aquesta ocasió els músics de parla castellana i els músics catalans esborrant tota diferència política per a pensar solament en la música que ens ha d'unir tots per damunt de totes les fronteres i de totes les ideologies. Digué que la S. I. M. C. ha estat acusada de bolxevista i de jueva, però això és fals. La Societat és absolutament apolítica i obre les portes a tots els músics d'avantguarda. Sota aquest aspecte musical son d'esquerra, però — remarca l'orador — amb totes les esquerres estant amb l'Anglaterra, el país més conservador del món.

El senyor Dent explicà el que serà el Festival de Barcelona, el qual serà especial, car anirà acompanyat d'un Congrés de Musicologia. És fàcil, doncs, una aliança entre la música moderna i l'antiga, perquè els joves cerquen precisament en la música antiga, especialment en la medieval, la renovació de les formes d'expressió de la música contemporània. És una educació per al músic modern conèixer la música antiga, la qual tant punts de contacte sembla que té amb les directives estètiques modernes.

Remarcà també el senyor Dent l'alta consideració que mereix a l'estranger la figura del nostre musicòleg mestre Hi-

EL BLAU DEL CEL

Comèdia? Drama? Sàtira?
UNA NOVEL·LA TEATRAL

Noticiari

L'OPERA INTIMA DE LONDRES, A BARCELONA. — Són esperats d'un moment a l'altre a Barcelona els eminents artistes que formen el petit conjunt de l'Opera Intima, de Londres, per tal de donar els darrers tocs a la presentació de les obres que ens donaran a conèixer aquestes famoses concertistes.

No donaran més que una sola representació a la nostra ciutat, al teatre Studium, rigorosament reservada als components d'Arquitectura Intima, la prestigiosa associació que constantment ofereix notes d'acurada novel·la i gran importància artística.

IMPROVISACIÓ SENSACIONAL

EL BLAU DEL CEL

DIVENDRES NIT, AL NOVEL·LATS

EL VIOLINISTA ANTONI BROSSA

SA. — Ha arribat a Barcelona, procedent de Londres, l'eminent violinista català Antoni Brossa.

Brossa fa molts anys que no ha actuat a Barcelona. El seu recital a l'Associació de Música de Cambra, anunciada per a divendres, és esperat amb veritable expectació per aquells que han pogut sentir anteriorment el gran concertista, o bé els qui coneixen els elogi que se li fa la crítica estrangera.

Col·laborarà amb Antoni Brossa el prestigiós pianista Ricard Vives.

TEATRE POLIORAMA

C. M. F. LADRON DE GUEVARA

AVUI, I CADA DIA

Tarda, a les 3:15. Nit, a les 10

El formidable èxit

MARIA DE LA O

ROMER

Tel·lèfon 22026

A les 10:15: Única presentació a Barcelona de l'estrella del llenc Carmen Rodríguez, en el seu aspecte de comedianta, en el qual acaba de triomfar clamorosament a Madrid. Demà, a les 10:15: Presentació de la Compañía del Teatro Fontalba, de Madrid. Estrena de l'obra en tres actes, d'Eduard Marquina, EN EL NOMBRE DEL PADRE, amb assistència de l'autor

TEATRE NOVELTATS

TEATRE CATALÀ

Compañía NICOLAU-BARTORI

DIVENDRES, dia 10, a les 10:15

Estrena de la improvisació en alguns quadres de Hans Chlumberg, traducció de l'alemany i adaptació a l'escena catalana per Joan Alavedra

EL BLAU DEL CEL

Decorat de Ramon Batlle

Es despatxa a Compadoria

TEATRE BARCELONA

Compañía de Comèdia CARMEN DIAZ

AVUI, DIVENDRES, Tarda, a les 8:30

Nit, a les 10:15: El colosal èxit de Navarro i Torrado

DUENA Y SENORA

Magnífica creació de Carmen Diaz

Demà, divendres, tarda, 1 nit

DUENA Y SENORA

EL BLAU DEL CEL

Hans Chlumberg - Joan Alavedra

Originalitat - Interès - Emoció

TEATRE TIVOLI

AVUI, Tarda, a les 8:30; Nit, a les 10:15

Grandiosos èxits dels Espectacles Soviètics - Els nous quadres novel·lescos, nous divertits diàlegs TOT en la magnífica opereta en dos actes, arribada de M. de Castro i nostre Orador

EL RANCHO AZUL

La revista de les famílies. Intèrprets:

EMILIA ALIAGA - TINO POLGAR

NEUS ALIAGA - LIANA GRACIAN

JOAQUIN VALL

Golden Ballets amb el ballari Martini, Les 10 Danyelles Gira, 14 Tivoli Boys, 40 Tivoli Girls. Gran Orquestra Jaz. Magnífics decorats. Gran Escenari giratori

Bataques, 4 ptes.

Demà, tarda 1 nit

EL RANCHO AZUL

TEATRE CÒMIC

PALAU DE LA REVISTA

AVUI, Tarda, A LES 8

Bataques, 1 pta.

Las de los ojos en blanco

per Mery, Moreno, Majora, Rey, Santpere, Alares, Arcega, el TRIO SPASSOWI

36 Comedians Giris

NIT, A LES 10:15

67 representació de l'èxit

Mujeres de Fuego

Triomf de tots els seus intèrprets

TRIO SPASSOWI

Gran Presentació

OLYMPIA

GRAN SOLEMNITAT ARTÍSTICA

Presentació dels

BALLETS RUSSOS

més famosos del món de

León Woiskovsky

Integrats per les cèlebres ballarines Blinova - Chabanova - Tarkhanova - Romanova - Lantierova - Bondareva - Scarpa, etc.

Integrats per les cèlebres ballarines Blinova - Chabanova - Tarkhanova - Romanova - Lantierova - Bondareva - Scarpa, etc.

Natalie
En la II jornada del "Trofeu Antoni Sabata", Ricard Brull va batre extraoficialment el record dels 100 m. dors

EL TORNEIG DE LLIGUES DE FUTBOL

El Barcelona, a les Corts, vencé l'Athlètic de Bilbao

L'Espanyol perdé a València - A la segona divisió destacà la victòria del Girona damunt l'Arenas - El Sabadell guanyà el Badalona, i el Júpiter resultà batut a Donostia - El matx a la memòria de Joan Gamper

COMENTARI

Deiem en l'edició de diumenge que la sorpresa més agredada dels resultats de la jornada era la potència del Barça. Així ho està i ens hem de considerar afortunats de veure el triomf dels gironins en vencer per quatre a cap l'equip de l'Arenas, que no havia sofert encara cap contratemps d'importància en el que va del Torneig. No ha perdut encara la condició de capdavanter, però el Girona ha quedat en bona posició per aconseguir-lo.

El triomf precís del Madrid i la derrota de l'Athlètic de Bilbao han fet passar l'equip madrileny al primer lloc de la classificació. Mirant la puntuació tal com queda actualment, veiem destacats quatre equips que semblen els destinats a disputar-se els primers llocs, Madrid, Athletic de Bilbao, Racing i Barcelona. Hi ha un equip que queda un xic rebaixat, l'Oviedo, el qual cal també tenir en compte, puix que queda encara molts partits, i la sort no ha estat fins ara molt amiga de l'equip asturià, i els seus merèïts no han trobat el premi que ens sembla que els corresponia.

Lamentem sincerament el contratemps de l'Espanyol a València, puix que pel comentari que li dedicàvem abans del partit, pot veure's bé que no ho esperàvem. Una vegada més l'Espanyol, d'alguna manera, ha demostrat que pot jugar bé, però són dos punts més que acumula.

El Barcelona, vencedor de l'Athlètic de Bilbao per dos gols a cap

L'Athlètic de Bilbao deixà diumenge dos punts en mans del Barça, perquè l'equip blau-grana jugà molt millor que el seu adversari. Tenim interès a presentar el joc de l'equip blau, que tan bona actuació porta feta en aquest Torneig de Lliga, i hem de confessar que pel que feu diumenge va decepcionar els seus fans. No va ploure perquè es perdessin, però en l'equip blau-verd desplegà aquella fúria tan característica dels equips del nord. Tenim ganes de veure quina mena de joc emprava per a conservar la supremacia que ostenta en aquest Torneig, i tot això va fallar. Seguí perquè el Barça de bell anà a jugar, i així va sorprendre els forasters, tal vegada confiant per les recents i poc afortunades actuacions barcelonistes, o sigui pel que sigui, el cas és que no poguerem veure de l'Athlètic altra cosa que un formidable joc defensiu.

En això sí que va excel·lir de valent, i va fer que el resultat no fos més desastros que a ell, però quant a la iniciativa del joc estigué sempre pendent de les directrius que imposaven els blau-grana. Ni una sola reacció en tota la tarda, ni tan sols aquells deu minuts d'eufòria que de vegades n'han tingut prou per a guanyar!

L'equip del Barça va fer una bona actuació i posseïa una línia de mitjos que portà totes les jugades en camp contrari, i així mantingué el domini que els valgué el triomf. Per a qui no va presenciar el partit costaria de donar-li una idea de l'efectivitat d'aquest domini en relació amb el resultat final obtingut. Cal dir que el Barça a la porta atètica hi havia tot un senyor porter. Blasco, ultra fierro admirablement bé, parant tres o quatre pilotes difícils, la sort va afavorir-lo en alguna ocasió, però sobretot es trobà amb què els jugadors del Barça atacant no sabien ésser efectius, no encertaven acabar en gols les moltes jugades que arribaven davant la porta, i així fou com, sense que el marcador s'inaugurés, va arribar-se al descans.

Repres el joc, amb solament deu jugadors de l'Athlètic, puix que Gárate, retirat poc abans d'acabar el primer temps, no va poder reparar-se per haver-se lesionat seriósament el braç a conseqüència d'una topada amb Zabala, la fi-sionomia de la lluita no canvià pas. El que va variar fou el resultat conseguit fins aleshores. Al cap de sis minuts Raich, d'un magnífic xut, enviat des de la línia de penalti, marcà el primer gol. Tampoc això no feu canviar el joc que s'emprava, i únicament veíem com els blau-grana continuaven la formidable defensa, més meritoria encara per la inferioritat de nombre amb què es trobaven.

El partit fou dur, propi de campionat, però no fou brut, no hi hagué res reprovable, malgrat que els massagistes tingueren bastant de feina. I creiem sincerament que no va pas venir de la baixa de Gárate que l'Athlètic perdés el partit, puix que, com ja hem esmentat, el domini blau-grana vingué ja del començament, quan jugaven tots vint-i-dos, si bé que llavors no era aprofitat pel desinterès de la línia blau-grana, que no sabia aprofitar les ocasions que tingué.

El pitjor martiri per al partidari d'uns colors en lluita és presenciar que el seu equip, pel seu joc, mereix guanyar, però que el marcador no ho registra. Un gol només és una petita diferència que al menys oblidat pot ésser esborrada, i així fou com el bon barcelonista no va poder estar tranquil fins als deu darrers minuts de joc, que una jugada mestra de Vitoria posà la bal a les mans d'Escolá, i ja és sabut que si a aquest jugador se li lliuren pilotes el gol no es fa esperar.

Resultats dels partits de diumenge

Torneig de Lliga PRIMERA DIVISIO
Barcelona-Ath. Bilbao 2-0
València-Espanyol 1-0
Madrid-Osasuna 6-2
Sevilla-Hércules 1-2
Racing Santander-Betis 5-1
Oviedo-Athlètic Madrid 4-1

La puntuació
Madrid 9 7 0 2 31 15 14
Ath. Bilbao 9 6 1 2 28 12 13
Racing Club 9 6 0 3 27 20 12
Barcelona 9 6 0 3 19 13 12
Hércules 9 5 1 3 12 13 11
Betis 9 5 1 3 16 19 11
Oviedo 9 4 2 3 32 24 10
Osasuna 9 3 0 6 19 22 6
València 9 3 0 6 14 20 6
Espanyol 9 3 0 6 14 22 6
Ath. Madrid 9 2 0 6 9 25 4
Sevilla 9 1 7 9 24 3

SEGONA DIVISIO
Primer grup
Zaragoza-Coruña 3-1
Valladolid-Celta Vigo 2-1
Unión Vago-Stadium Avilés 2-5
Nacional-Sporting Gijón 5-1

La puntuació
Zaragoza 9 4 3 2 21 9 11
Celta Vigo 9 5 1 3 28 19 11
Sporting G. 9 4 2 3 25 19 10
Stadium Av. 9 4 1 4 17 16 9
Valladolid 9 3 3 3 17 19 9
Coruña 9 3 3 3 17 19 9
Nacional 9 4 1 4 20 19 9
Unión Vago 9 2 0 7 19 35 4

Segon grup
Girona-Arenas 4-0
Sabadell-Badalona 2-0
Donostia-Júpiter 3-2
Barceladon-Unión Iruñ 2-2

La puntuació
Arenas 9 7 1 1 25 15 13
Girona 9 6 1 2 23 9 13
Sabadell 9 4 2 3 16 13 10
Donostia 9 3 2 4 17 19 8
Barceladon 9 3 1 5 14 21 7
Badalona 9 3 1 5 16 22 7
Júpiter 9 3 1 5 16 24 7
Unión Iruñ 9 2 1 6 16 18 5

Tercer grup
Jerez-Gimnástico 2-0
Múrcia-Mirandilla 4-1
Rec. Granada-Elx 3-0
Llevant-Malacitano 1-0

La puntuació
Jerez 9 6 2 1 14 6 14
Múrcia 9 6 1 2 21 11 13
Gimnástico 9 3 3 3 11 10 9
Llevant 9 4 1 4 24 18 9
Malacitano 9 4 0 5 12 13 8
Elx 9 3 1 5 13 25 7
Rec. Granada 9 2 2 5 10 13 6
Mirandilla 9 3 0 6 11 21 3

Torneig de Lliga Catalana PRIMERA DIVISIO
Calella-Sant Andreu 3-0
Terrassa-Europa 2-4
Sants-Manresa 4-1
Gràcia-Granollers 1-0
Horta-Vic 3-2

La puntuació
Calella 4 3 0 1 13 6 6
Europa 4 3 0 1 13 9 6
Manresa 4 3 0 1 10 8 6
Gràcia 4 3 0 1 10 8 6
Sants 4 2 0 2 10 10 4
Horta 4 2 0 2 12 13 4
Terrassa 4 1 1 2 14 13 3
Granollers 4 1 1 2 7 8 3
Sant Andreu 4 1 1 2 6 9 3
Martínez 4 1 1 2 8 13 3
Vic 4 1 0 3 11 10 2
Santboià 4 1 0 3 10 12 2

SEGONA DIVISIO
Primer grup
Fortpienc-Colomenca 0-3
Ripoll-Mollet 2-3
Figueras-Arenys 2-2
Manlleu-Malgrat 3-0
Sant Cugat-Iluro 3-0
Santjoanenc-Santfeliuenc 2-2

La puntuació
Colomenca 2 2 0 0 6 2 4
Mollet 2 2 0 0 6 4 4
Arenys 2 1 0 1 5 3 3
Manlleu 2 1 0 1 5 3 3
Sant Cugat 2 1 0 1 5 4 3
Malgrat 2 1 0 1 4 3 3
Santfeliuenc 2 0 2 1 4 5 2
Figueras 2 0 1 1 4 5 1
Santjoanenc 2 0 1 1 4 5 1
Fortpienc 2 0 1 1 3 6 1
Ripoll 1 0 0 1 2 3 0
Iluro 1 0 0 1 2 3 0

Segon grup
Martorell-Tarragona 1-2
Móra d'Ebre-Lleida 3-1
A. E. Lleida-Tàrraga 1-1
Gimnàstic-Sadurní 1-0
Ampostà-Catalunya 2-1
Dertusa-Reus 2-0

La puntuació
Tarragona 2 2 0 0 6 2 4
Móra d'Ebre 2 2 0 0 5 1 4
A. E. Lleida 2 1 0 1 6 3 3
Gimnàstic 2 1 0 1 4 3 3
Catalunya 2 1 0 1 4 3 3
Ampostà 2 1 0 1 3 3 2
Dertusa 2 1 0 1 4 5 2
Reus 2 1 0 1 3 3 2
Tàrraga 2 0 1 1 3 1 3
Martorell 2 0 0 2 3 5 0
Lleida E. C. 2 0 0 2 3 5 0

ment Bartolí i Iturraspe, aquest en la primera part, en ordre de mèrits. De la davantera, els dos extrems, Conde i Doménech, especialment aquests.

Els altres han tingut una actuació regular: el pitjor, Rosado, que és massa lent per a executar les jugades decisives.

Hostaler ha estat regular. Ha comès algunes errors, que han perjudicat igualment ambdós equips; creiem que ha estat massa sever en carregar l'Espanyol amb el penalti.

Hen-ros ací l'arreglador dels equips:

Espanyol. — Martorell, Pardo, Pérez, Espada, Soler, Lluçena, Prat, Costa, Edelmiro, Manolín i Bosch.

València. — Cano, Melenchon, Villagrà, Petreñes, Iturraspe, Bertolí, Doménech, Goiburú, Vilanova, Rosado i Conde.

El Madrid guanya per 6 a 2 l'Osasuna. — Segons diu el telegrama aquest partit fou ràpid pel Madrid; el resultat de 6 gols a 2 també ens ho diu. El partit es jugava a Madrid, la qual cosa, sense que vulguem regatejar mèrits al Madrid, pot influir en el resultat.

Els equips eren:

Madrid: Alberti, Ciria i Quincosa; Regueiro (P.), Bonet i Souto; Díaz, Regueiro (L.), Sabido, Lecue i Emili.

Osasuna: Zarraonaindia, Irundain i Arana; Arana, Cuqui i Tell; Castillo, Iturrabé, Vergara, Bienrobas i Catich.

El Racing de Santander vencedor del Betis per 5 a 1. — Aquest partit jugat a Santander va ésser una veritable exhibició de futbol. El Racing aconseguí imposar-se netament a la segona part com a conseqüència del cansament dels sevillans. A la primera part Unamuno marcà pel Betis i Larrinaga féu dos gols per Racing. A la segona part el Racing féu tres gols més obra de Chas (2) i Milucho.

Va arbitrar Vallana i els equips eren:

Betis: Urquiza, Cornejo i Aedo; Peral, Gómez i Larrinaga; Rejón, Caballero, Unamuno, Rosales i Saro.

Racing: Pedrosa, Ceballos i Iliard; Rioja, García i German; Cuca, Milucho, Chas, Larrinaga i Ciscu.

El Sevilla perd amb l'Hércules per 2 a 1. — Amb tot i jugar al seu camp el Sevilla no pogué adjudicar-se el partit. De totes maneres, aquest resultat reflecteix el que fou la lluita, puix que el Sevilla dominà constantment i durant tot l'encontre. L'Hércules féu els dos gols en dues escapades per mitjà de Blázquez i Mendizábal a la primera part. El Sevilla marcà el seu gol a la segona part i quan ja s'acabava el partit i encara de penalti.

Els equips eren:

Sevilla: Elizaguirre, Joaquín i Deva; Alcázar, Segura i Fedé; López, Tacher, Campanal, Cortón i Sánchez.

Hércules: Pérez, Goyneche i Macià, Salas, Medina i Salvador; Mendizábal, Morera, Blázquez, Tatón i Aparicio.

L'Oviedo guanya l'Athlètic de Madrid per 4 a 1. — Tanmateix l'Athlètic de Madrid continua baix de forma. Davant l'Oviedo no demostrà cap mena de reacció. Així, doncs, la victòria de l'Oviedo fou relativament fàcil.

La composició dels equips era:

Oviedo: Oscar, Riera i Pena; Castro, Miño i Sirio; Casuco, Gallard, Llàngara, Herreria i Emili.

Athlètic: Pacheco, Mesa i Alejan-dro; Gabillon, Ipiña i Marculeta; Marín, Arancibia, Elieguil, Estomba i Rubio.

LA SEGONA DIVISIO A GIRONA
L'equip local derrota l'Arenas per quatre gols a cap

Girona, 5. — L'expectació que havia despertat aquest partit era enorme; no en va es tractava de l'equip campió de Bascònia, que la seva brillant actuació d'imbatut havia col·locat a la capdavantera de la classificació d'aquest Torneig de Lliga.

Malgrat les regulars actuacions de l'equip local en aquests darrers temps, fins els més optimistes capien la vàlua de l'equip visitant i es mostraven reservats en llurs pronòstics. A desgrat de tot, però, aquella punteria d'optimisme que proporciona l'entusiasme, fela que hom esguardés la partida d'aquesta tarda amb una ensovel·lada continuada esperança que esclatà amb una xarxosa oació quan l'equip gironí trepitjà l'herba de Vista Alegre. Els biscaitarres també són aplaudits.

El Sabadell guanya el Badalona per dos a cap

En aquest partit el Sabadell aconseguí una victòria per un marge que no dona lloc a dubtes. Amb tot el partit no donà de si tot el que calia esperar-ne. En primer terme obstaculitzà aquest rendiment que n'esperàvem la duresa que ha esdevingut proverbial, no sabem per què, entre aquests dos onzes. Després, una lesió que al cap de dos minuts de començar solí Cambra, del Badalona, perjudicà seriósament aquest equip i el privà de donar el rendiment que ens té acostumats en el que va de Lliga. Demés, i aquest és un altre factor que si bé no tingué una intervenció directa en el desenvolupament del partit ens féu passar una mala estona, fou la cridària constant amb què el públic el seguí. Es cosa certa, ja pel que hem vist, que no pot celebrar-se cap encontre entre aquests dos equips sense que no hi hagi cops de puny entre el públic i qualsevol dels actors del matx. Tan bells partits com es podrien presenciar entre ells i tantes vegades com hem de sortir fastigats del terreny de joc, completament atordits per la cridària a què es lliuren els istes respectius i gens ben impressionats pel joc poc correcte que empen els jugadors.

El Sabadell sortí al camp de joc convençut que havia de jugar amb el màxim de braó per tal de fer-se amb els dos punts que l'abstència de Guàrd i Perera feien un xic difícil d'obtenir. Per altra banda el Badalona es recordava del partit de primera volta al seu camp, en el qual vencé el seu contrincant per un score prou clar i sortí al camp si no convençut que podia repetir la gesta, almenys segur de representar un bon paper davant l'afició sabadellenca.

Al cap de dos minuts de començada la partida, com ja hem dit, es lesionà Cambra, i així des de prà de presenciar la partida que esperàvem. Les lesions aconseguien produir-se amb massa profusitat, i el joc acabà de perdre tot el seu

El quinzè de Sant Boi, mancat d'alguns elements, es desfeu de l'Hospitalet per un elevat tangle, sense poder evitar, però, que aquests cotagorugbistes marqués dos punts. Fou un partit entretingut que complagué el públic.

El quinzè de Sant Boi, mancat d'alguns elements, es desfeu de l'Hospitalet per un elevat tangle, sense poder evitar, però, que aquests cotagorugbistes marqués dos punts. Fou un partit entretingut que complagué el públic.

El quinzè de Sant Boi, mancat d'alguns elements, es desfeu de l'Hospitalet per un elevat tangle, sense poder evitar, però, que aquests cotagorugbistes marqués dos punts. Fou un partit entretingut que complagué el públic.

El quinzè de Sant Boi, mancat d'alguns elements, es desfeu de l'Hospitalet per un elevat tangle, sense poder evitar, però, que aquests cotagorugbistes marqués dos punts. Fou un partit entretingut que complagué el públic.

El quinzè de Sant Boi, mancat d'alguns elements, es desfeu de l'Hospitalet per un elevat tangle, sense poder evitar, però, que aquests cotagorugbistes marqués dos punts. Fou un partit entretingut que complagué el públic.

El quinzè de Sant Boi, mancat d'alguns elements, es desfeu de l'Hospitalet per un elevat tangle, sense poder evitar, però, que aquests cotagorugbistes marqués dos punts. Fou un partit entretingut que complagué el públic.

El quinzè de Sant Boi, mancat d'alguns elements, es desfeu de l'Hospitalet per un elevat tangle, sense poder evitar, però, que aquests cotagorugbistes marqués dos punts. Fou un partit entretingut que complagué el públic.

El quinzè de Sant Boi, mancat d'alguns elements, es desfeu de l'Hospitalet per un elevat tangle, sense poder evitar, però, que aquests cotagorugbistes marqués dos punts. Fou un partit entretingut que complagué el públic.

El quinzè de Sant Boi, mancat d'alguns elements, es desfeu de l'Hospitalet per un elevat tangle, sense poder evitar, però, que aquests cotagorugbistes marqués dos punts. Fou un partit entretingut que complagué el públic.

El quinzè de Sant Boi, mancat d'alguns elements, es desfeu de l'Hospitalet per un elevat tangle, sense poder evitar, però, que aquests cotagorugbistes marqués dos punts. Fou un partit entretingut que complagué el públic.

El quinzè de Sant Boi, mancat d'alguns elements, es desfeu de l'Hospitalet per un elevat tangle, sense poder evitar, però, que aquests cotagorugbistes marqués dos punts. Fou un partit entretingut que complagué el públic.

El quinzè de Sant Boi, mancat d'alguns elements, es desfeu de l'Hospitalet per un elevat tangle, sense poder evitar, però, que aquests cotagorugbistes marqués dos punts. Fou un partit entretingut que complagué el públic.

El quinzè de Sant Boi, mancat d'alguns elements, es desfeu de l'Hospitalet per un elevat tangle, sense poder evitar, però, que aquests cotagorugbistes marqués dos punts. Fou un partit entretingut que complagué el públic.

El quinzè de Sant Boi, mancat d'alguns elements, es desfeu de l'Hospitalet per un elevat tangle, sense poder evitar, però, que aquests cotagorugbistes marqués dos punts. Fou un partit entretingut que complagué el públic.

El quinzè de Sant Boi, mancat d'alguns elements, es desfeu de l'Hospitalet per un elevat tangle, sense poder evitar, però, que aquests cotagorugbistes marqués dos punts. Fou un partit entretingut que complagué el públic.

El quinzè de Sant Boi, mancat d'alguns elements, es desfeu de l'Hospitalet per un elevat tangle, sense poder evitar, però, que aquests cotagorugbistes marqués dos punts. Fou un partit entretingut que complagué el públic.

El quinzè de Sant Boi, mancat d'alguns elements, es desfeu de l'Hospitalet per un elevat tangle, sense poder evitar, però, que aquests cotagorugbistes marqués dos punts. Fou un partit entretingut que complagué el públic.

El quinzè de Sant Boi, mancat d'alguns elements, es desfeu de l'Hospitalet per un elevat tangle, sense poder evitar, però, que aquests cotagorugbistes marqués dos punts. Fou un partit entretingut que complagué el públic.

El quinzè de Sant Boi, mancat d'alguns elements, es desfeu de l'Hospitalet per un elevat tangle, sense poder evitar, però, que aquests cotagorugbistes marqués dos punts. Fou un partit entretingut que complagué el públic.

El quinzè de Sant Boi, mancat d'alguns elements, es desfeu de l'Hospitalet per un elevat tangle, sense poder evitar, però, que aquests cotagorugbistes marqués dos punts. Fou un partit entretingut que complagué el públic.

El quinzè de Sant Boi, mancat d'alguns elements, es desfeu de l'Hospitalet per un elevat tangle, sense poder evitar, però, que aquests cotagorugbistes marqués dos punts. Fou un partit entretingut que complagué el públic.

El quinzè de Sant Boi, mancat d'alguns elements, es desfeu de l'Hospitalet per un elevat tangle, sense poder evitar, però, que aquests cotagorugbistes marqués dos punts. Fou un partit entretingut que complagué el públic.

El quinzè de Sant Boi, mancat d'alguns elements, es desfeu de l'Hospitalet per un elevat tangle, sense poder evitar, però, que aquests cotagorugbistes marqués dos punts. Fou un partit entretingut que complagué el públic.

El quinzè de Sant Boi, mancat d'alguns elements, es desfeu de l'Hospitalet per un elevat tangle, sense poder evitar, però, que aquests cotagorugbistes marqués dos punts. Fou un partit entretingut que complagué el públic.

El quinzè de Sant Boi, mancat d'alguns elements, es desfeu de l'Hospitalet per un elevat tangle, sense poder evitar, però, que aquests cotagorugbistes marqués dos punts. Fou un partit entretingut que complagué el públic.

El quinzè de Sant Boi, mancat d'alguns elements, es desfeu de l'Hospitalet per un elevat tangle, sense poder evitar, però, que aquests cotagorugbistes marqués dos punts. Fou un partit entretingut que complagué el públic.

El quinzè de Sant Boi, mancat d'alguns elements, es desfeu de l'Hospitalet per un elevat tangle, sense poder evitar, però, que aquests cotagorugbistes marqués dos punts. Fou un partit entretingut que complagué el públic.

El quinzè de Sant Boi, mancat d'alguns elements, es desfeu de l'Hospitalet per un elevat tangle, sense poder evitar, però, que aquests cotagorugbistes marqués dos punts. Fou un partit entretingut que complagué el públic.

El quinzè de Sant Boi, mancat d'alguns elements, es desfeu de l'Hospitalet per un elevat tangle, sense poder evitar, però, que aquests cotagorugbistes marqués dos punts. Fou un partit entretingut que complagué el públic.

El quinzè de Sant Boi, mancat d'alguns elements, es desfeu de l'Hospitalet per un elevat tangle, sense poder evitar, però, que aquests cotagorugbistes marqués dos punts. Fou un partit entretingut que complagué el públic.

El quinzè de Sant Boi, mancat d'alguns elements, es desfeu de l'Hospitalet per un elevat tangle, sense poder evitar, però, que aquests cotagorugbistes marqués dos punts. Fou un partit entretingut que complagué el públic.

El quinzè de Sant Boi, mancat d'alguns elements, es desfeu de l'Hospitalet per un elevat tangle, sense poder evitar, però, que aquests cotagorugbistes marqués dos punts. Fou un partit entretingut que complagué el públic.

Campionat de Catalunya
RESULTATS
B. U. C., 25; Hospitalet, 0.
Cornellà, 23; Jovenut, 0.
Santboià, 41; Hospitalet, 12.

CLASSIFICACIO

Santboià	7	6	1	144	27	19
Cornellà	7	5	1	91	17	18
Barcelona	6	5	1	0	158	17
B. U. C.	7	4	0	3	91	93
Jovenut	7	2	0	5	12	65
Hospitalet	7	0	1	6	21	174
Hortizó	7	0	1	6	3	126

Cap sorpresa no es registrà en aquesta primera jornada de la segona volta. No era, però, previsible que en succeís cap, car els encontres que integren permetien establir pronòstics la inversió dels quals no semblava possible.

L'encontre més interessant, el que correspongué lliurar al Cornellà i Jovenut, donà al primer una victòria d'una magnitud que sols justifica la manca d'alguns titulars en els verells, a part de la debilitat moral que ve acusant en els darrers encontres. Amb aquest triomf el Cornellà segueix en magnífica posició i a l'expectativa de possibles esdeveniments.

El B. U. C. derrotà amplement l'Hortizó. És aquest el resultat més normal en un partit on imperà la violència en forma com feia temps no havíem vist.

El quinzè de Sant Boi, mancat d'alguns elements, es desfeu de l'Hospitalet per un elevat tangle, sense poder evitar, però, que aquests cotagorugbistes marqués dos punts. Fou un partit entretingut que complagué el públic.

El quinzè de Sant Boi, mancat d'alguns elements, es desfeu de l'Hospitalet per un elevat tangle, sense poder evitar, però, que aquests cotagorugbistes marqués dos punts. Fou un partit entretingut que complagué el públic.

El quinzè de Sant Boi, mancat d'alguns elements, es desfeu de l'Hospitalet per un elevat tangle, sense poder evitar, però, que aquests cotagorugbistes marqués dos punts. Fou un partit entretingut que complagué el públic.

El quinzè de Sant Boi, mancat d'alguns elements, es desfeu de l'Hospitalet per un elevat tangle, sense poder evitar, però, que aquests cotagorugbistes marqués dos punts. Fou un partit entretingut que complagué el públic.

El quinzè de Sant Boi, mancat d'alguns elements, es desfeu de l'Hospitalet per un elevat tangle, sense poder evitar, però, que aquests cotagorugbistes marqués dos punts. Fou un partit entretingut que complagué el públic.

El quinzè de Sant Boi, mancat d'alguns elements, es desfeu de l'Hospitalet per un elevat tangle, sense poder evitar, però, que aquests cotagorugbistes marqués dos punts. Fou un partit entretingut que complagué el públic.

El quinzè de Sant Boi, mancat d'alguns elements, es desfeu de l'Hospitalet per un elevat tangle, sense poder evitar, però, que aquests cotagorugbistes marqués dos punts. Fou un partit entretingut que complagué el públic.

El quinzè de Sant Boi, mancat d'alguns elements, es desfeu de l'Hospitalet per un elevat tangle, sense poder evitar, però, que aquests cotagorugbistes marqués dos punts. Fou un partit entretingut que complagué el públic.

El quinzè de Sant Boi, mancat d'alguns elements, es desfeu de l'Hospitalet per un elevat tangle, sense poder evitar, però, que aquests cotagorugbistes marqués dos punts. Fou un partit entretingut que complagué el públic.

El quinzè de Sant Boi, mancat d'alguns elements, es desfeu de l'Hospitalet per un elevat tangle, sense poder evitar, però, que aquests cotagorugbistes marqués dos punts. Fou un partit entretingut que complagué el públic.

El quinzè de Sant Boi, mancat d'alguns elements, es desfeu de l'Hospitalet per un elevat tangle, sense poder evitar, però, que aquests cotagorugbistes marqués dos punts. Fou un partit entretingut que complagué el públic.

El quinzè de Sant Boi, mancat d'alguns elements, es desfeu de l'Hospitalet per un elevat tangle, sense poder evitar, però, que aquests cotagorugbistes marqués dos punts. Fou un partit entretingut que complagué el públic.

El quinzè de Sant Boi, mancat d'alguns elements, es desfeu de l'Hospitalet per un elevat tangle, sense poder evitar, però, que aquests cotagorugbistes marqués dos punts. Fou un partit entretingut que complagué el públic.

El quinzè de Sant Boi, mancat d'alguns elements, es desfeu de l'Hospitalet per un elevat tangle, sense poder evitar, però, que aquests cotagorugbistes marqués dos punts. Fou un partit entretingut que complagué el públic.

El quinzè de Sant Boi, mancat d'alguns elements, es desfeu de l'Hospitalet per un elevat tangle, sense poder evitar, però, que aquests cotagorugbistes marqués dos punts. Fou un partit entretingut que complagué el públic.

El quinzè de Sant Boi, mancat d'alguns elements, es desfeu de l'Hospitalet per un elevat tangle, sense poder evitar, però, que aquests cotagorugbistes marqués dos punts. Fou un partit entretingut que complagué el públic.

CATCH-AS-CATCH-CAN
AVUI DIMARTS A LES 10:15
Gran Price
CASANOVA, 3 - TELEFON 33818

ALI-HAN * ARPINO
Ture, 106 quilos
Itàlia, 98 quilos

AB-KAPLAN * GARDIAZABAL
Segon. SEMIFINAL - Un round de 2 minuts sense descans

YOUSSEFF HUSANE * ALFRED KOCH
Campió mundial de la raça jueva, 98 k. - Hesse, campió universitari, 98 k.

GENERAL: 2 FESSETES

El quinzè de Sant Boi, mancat d'alguns elements, es desfeu de l'Hospitalet per un elevat tangle, sense poder evitar, però, que aquests cotagorugbistes marqués dos punts. Fou un partit entretingut que complagué el públic.

El quinzè de Sant Boi, mancat d'alguns elements, es desfeu de l'Hospitalet per un elevat tangle, sense poder evitar, però, que aquests cotagorugbistes marqués dos punts. Fou un partit entretingut que complagué el públic.

El quinzè de Sant Boi, mancat d'alguns elements, es desfeu de l'Hospitalet per un elevat tangle, sense poder evitar, però, que aquests cotagorugbistes marqués dos punts. Fou un partit entretingut que complagué el públic.

El quinzè de Sant Boi, mancat d'alguns elements, es desfeu de l'Hospitalet per un elevat tangle, sense poder evitar, però, que aquests cotagorugbistes marqués dos punts. Fou un partit entretingut que complagué el públic.

El quinzè de Sant Boi, mancat d'alguns elements, es desfeu de l'Hospitalet per un elevat tangle, sense poder evitar, però, que aquests cotagorugbistes marqués dos punts. Fou un partit entretingut que complagué el públic.

El quinzè de Sant Boi, mancat d'alguns elements, es desfeu de l'Hospitalet per un elevat tangle, sense poder evitar, però, que aquests cotagorugbistes marqués dos punts. Fou un partit entretingut que complagué el públic.

El quinzè de Sant Boi, mancat d'alguns elements, es desfeu de l'Hospitalet per un elevat tangle, sense poder evitar,

encià tot el que ens podia oferir d'in-
teressant.

El Sabadell al primer temps marcà
els seus dos gols quasi seguits, i llavors
sembla que la tensió minvava. A les 10.30
baixes d'aquest temps el Badalona reaccio-
na energèticament, però a la inferioritat
numèrica amb què lluitava, i llavors la
partida torna a entrar en una fase in-
teressant.

El segon temps s'inicià amb domini
del Sabadell, el qual es despertà per im-
pedir que el recuperament badaloní tingués
fruct, i ja tornàrem a entrar en aquell
aspecte que tantes vegades hem
lamentat i que seguirem denunciant. En-
tades dures per ambdues parts, pun-
tades de peu gens dissimulades també
per ambdós bàndols i un xic de passivitat
per part de l'àrbitre que curava de
dirigir l'encontre. Tot això enmig d'una
cridòria imponent entre uns quants
espectadors baladrers que assistien al
matx i cortjats per la resta, que, amb
tot i no veure gairebé el que succeïa,
també tenia ganes de cridar.

El resultat, prescindint ara de si les
lesions perjudicaren un o altre conjunt,
fou just. El Sabadell va mereixer guan-
yar i vencé. Les seves línies ens sem-
blaren més completes que les del seu
contrari, sobretot la davantera, la
qual, tot i no jugar-hi Gual i Perera,
es mostrà perillosa sempre que tingué
la bala als peus.

Es clar que si el Badalona, per la se-
va banda, no s'hagués vist perjudicat,
al cap de dos minuts, per la lesió de
Cambra el rendiment hauria estat un al-
tre, i fins i tot hauria pogut marcar un
gol, però tal com es desenvolupà la par-
tida el resultat final fou del més just
que hem vist.

A les ordres de Vilalta, que, com
diem més amunt, es mostrà un xic des-
concertat i, sobretot, poc energic a tallar
les jugades perilloses que podien de-
generar en brutícies, els equips s'arren-
glaren així:

F. C. Badalona: Navés, Borràs, Lleó,
Cristià, Mariages, Schild, Betancourt,
Cambra, Escrits, Serra i Torres.

Sabadell: Florença, Morral, Blanc,
Gràcia, Font, Mota II, Folch, Calvet,
Blai, Esteve i Creus.

Al cap de trenta-set minuts, després
de sortir dels adversaris, Font xutà
força a gol. Navés, amant, desvia la ba-
la, però Folch, que venia rabent, xutà
amb gran precisió, i la posà lluny de
l'abast del porter badaloní.

Encara no havia passat un minut d'a-
quest gol Mota II llurà bé a Creus:
aquest, sense aturar, centrà damunt del
gol, i Blai, d'un cop de cap, burlà la
sortida de Navés, i aconseguí el que
havia d'ésser segon gol del Sabadell i
darrer de la tarda.

Folch, Font, Calvet i Esteve llueiren
per l'equip propietari, i Navés, Lleó,
Mariages i Schild, aquest a la primera
part, sobresortiren pels de la Costa.

ROLAND

El Donostia, vencedor del Júpiter per tres gols a dos

Sant Sebastià, 5. — Al camp d'Ato-
cha i davant regular concurrència fou
jugat el partit Donostia - Júpiter del
Torneig de Lliga.

El primer temps fou de major domini
del Donostia, però malgrat això, ac-
tuà amb dos gols a un a favor del Júpiter.
Una arxanaçada per l'esquerra
va donar lloc a una rematada de Gal-
vany, que Rojo va aclarir, però Perpi-
nyà va recollir i rematà a la xarxa. Dos
minuts després emetava el Donostia.
Maza serví Cholin, el qual centrà, i
Berrido baté Toledano, ja no hi hagué
més gols fins al cap de trenta-vint mi-
nuts en què García marcà novament pel
Júpiter en rematar una centrada de Diego.

Al cap de quatre minuts de la segon-
a part Ortega féu una passada a La-
calle: aquest burlà diversos contraris, i
sol davant de Toledano va batre aquest,
i marcà el segon empat. Dominà el
Júpiter, però al cap de vint-i-tres mi-
nuts Berrido féu una passada a Epi:
aquest centrà, i Lacalle marcà el tercer
gol, que fou el de la victòria per als locals.

L'encontre fou igualat en conjunt, car
si al primer temps dominaren els locals,
a la segona part el domini fou del Júpiter,
al qual fou anul·lat un gol per of-side.

Els millors del Júpiter foren la de-
fensa, el mig-centre i Peiró, i del Donostia,
Epi i Lacalle.

Va arbitrar Arjillaga, i els equips
eren:

Donostia: Rojo, Arana, Izaga, Un-
zueta, Daguerre, Mata, Epi, Berrido,
Lacalle, Cholin i Ortega.

Júpiter: Toledano, Colomer, Ibáñez,
Peiró, Soler, Font, Diego, Perpiñay,
García, Galvany i Morales.

El tribut a la memòria de Joan Gamper

Barcelona, 5 - Arenas, 2

El públic no ha correspost de la ma-
nera que calia esperar a l'homenatge tri-
butat en record del qui fundà el F. C.
Barcelona i va ésser dels primers de pro-
pagar l'afició al futbol entre nosaltres.
Hi havia bastants espectadors, però n'hi
podia haver hagut molts més.

Abans del partit els dos capitans i
l'àrbitre pujaren a la llotja presidencial
i col·locaren un bell ramell de flors al
bust de Joan Gamper que presideix el
camp, i a la mateixa llotja veiérem rep-
resentació dels organismes dirigents del
futbol i una representació del Sindicat
de Periodistes Esportius. Poc després
de començat el joc es féu un minut
de silenci que fou religiós i observat.

El Barcelona alinà per a aquest par-
tit: Nogueras, Rafà, Bayo, Argemir, Ber-
kessy, Bardina, Vantolrà, Raich, Sami-
tier, Barceló i Sagüé.

L'Arenas Esquadrà, Aguirre, Ar-
rieta, Angel, T. Aguirre, Pérez, Lar-
rondo, Rufo, Gurruchaga, Aspiazu i
Ochoa.

Al segon temps tots dos equips va-
riaren notablement la composició, resu-
ltant bastant debilitat el conjunt blau-gra-
na. Arbitrà el senyor Bahi, i sortí n'hi
hagué que el partit no era de grompi-
mis.

La primera part tingué un interès
superior a la segona, i fou durant el
primer temps que l'equip blau-grana, amb
l'addiment de dues velles glòries — Sa-
mitier i Sagüé —, exercí un marcà do-
mini damunt els seus adversaris. Poc
enemic trobava el Barcelona davant seu,
i aquesta circumstància va ésser aprofita-
da per la línia atacant per a fer una
mica d'exhibició i delectar els especta-
dors amb una mica de futbol vella es-
cola. Samitier va encarregar-se'n, i ho
aconsegui. Els seus primers gols foren
amb una mica d'ajut dels jugadors

ben personals. El primer, al cap de di-
vuit minuts, amb un xut d'aparença in-
ofensiu, però que escapà de les mans
del porter, i s'introduí a la bala a la xar-
xa. Una centrada de Sagüé, tan bona
com en els seus millors temps, va do-
nar lloc al segon gol d'un magnífic cap
marcà Samitier. D'un tros lluny, des-
prés de burlar el defensa, envià un bon
xut que va ésser el tercer gol de la
tarda.

El primer gol de l'Arenas l'obtingué
Gurruchaga, després d'haver-se passat
Bayo. Faltaven tres minuts pel descans
i encara aquest curt espai de temps va
ésser aprofitat per Vantolrà per a re-
marcar de cap una pilota que havia tret
el porter desviant un xut de Sagüé.

Amb els canvis introduïts en els equips
el partit perdé interès, i al cap de tren-
ta minuts de joc Santos aconseguí el
segon gol per l'Arenas. Una miqueta
més de pilotatge, animat un xic perquè els
bilbains jugaren molt millor que abans,
i, encara, el Barcelona, a les darreries
del partit, marcava el cinquè gol, per
mitjà de Polo.

Ens féu l'efecte que l'equip de l'Arenas
acusava un xic de cansament del
partit de campionat jugat el dia abans
a Girona, puix que si no hagués estat
això creiem que podia haver donat
una mica més de rendiment. A la se-
gona part la porta guardada per Jaure-
gui fou millor defensiva que pel seu
anterior.

B.

Ciclisme

Joan Salarich vencedor del campionat peninsular de cross ciclo-pedestre

El campionat peninsular celebrat a la
nostra ciutat ha estat un èxit. Així, tal
com ho diem: un èxit. Un triomf d'orga-
nització, un triomf de públic i un
triomf quant a qualitat i a nombre dels
participants.

La cursa, que comprenia un recorregut
d'una durada extraordinària, fou admi-
rablement vigilada en tots els seus
punts pels controls situats als llocs es-
trastratègics.

Després de donada la sortida lliure al
carrer d'Urgell, cantonada a la Diagonal,
Jimeno, Apalategui, Fontbellida, Plans i
Català se situaren al cap i empujaren
la lluita fortissimament. Així que
començà la marxa amb la bicicleta al
coll ja veíem que havia de sortir ven-
cedor de la cursa, Salarich, que des-
puntava. Gascón, Jimeno i Fontbellida
intentaren tots els esforços possibles per
tal de privar que Salarich els prengués
massa avantatge, però aquest, eviden-
ciant una preparació acurada, se situà en
pla de vencedor i no permeté que en la
resta de la cursa ningú li passés al
davant.

En arribar a casa Loren, Salarich, al
final de pujada, portava uns trenta me-
tres de davantera al seu immediat se-
guidor, que era Gascón.

En iniciar la baixada de la font del
Ferro Salarich ha augmentat l'avantatge
davant Gascón. El vencedor es llun-
ga costa avall a un tren imponent, font
tèmer a cada instant un accident. Gascón
també el volgué seguir i això motivà
que també haguessin de baixar al mateix
tren suïcida. En entrar a la Riera
Blanca Salarich saltà de la màquina i
s'endinsà sense immutar-se; el següent
Gascón també sense fer esment de les
dificultats que es presentaven i de sor-
tida semblà que reduïa la diferència
respecte a Salarich. En entrar a la Bordeta,
però, aquest, en un estat físic enviejable,
pedalejà fort envers la plaça d'Espanya,
on entrà netament destacat. Sense demor-
rar fatiga baixà de la màquina i pujà
escalas amunt cap al Palau Nacional.

Pujant els grans de tres en tres arribà
al cim i llavors donà la volta que as-
senyalava el reglament, arribant final-
ment vencedor enmig d'un entusiasme ex-
celsiorador.

Gascón, conservant la distància, enfilà
també les escalas a tot tren, i després de
donar la reglamentària volta trepitjà la
cinta d'arribada 36 segons després de Sa-
larich.

Amb 1 minut 7 segons de diferència
arribà Fontbellida, el qual palesà també
bones condicions per aquesta mena de
proves.

Junt amb Fontbellida entrà Jimeno.
Després ho féu Franco.

CLASSIFICACIO GENERAL

1.—Joan Salarich, primera categoria,
47 m. 42 s.
2.—Mazé Gascón, primera categoria,
A. C. Montjuïc, 46 m. 6 s.
3.—Alexandre Fontbellida, primera ca-
tegoria, 47 m. 36 s.
4.—Joan Jimeno, primera categoria,
47 m. 42 s.
5.—Josep Franco, tercera categoria,
47 m. 45 s.

6.—Ramon Aguilera, tercera categoria,
48 m. 8 s.
7.—Fermi Apalategui, primera cate-
goria, 48 m. 10 s.
8.—Pere Cardona, tercera categoria,
48 m. 30 s.
9.—Ferran Múrcia, 49 m. 8 s.
10.—Marta Peña, segona categoria, 49
minuts 8 s.

11.—Eduard Vilà, tercera categoria,
49 m. 8 s.
12.—Ramon Benages, primera cate-
goria, 49 m. 8 s.
13.—Esteve Pérez, segona categoria,
49 m. 25 s.

14.—Josep Solà, quarta categoria, 49
minuts 25 s.
15.—Joan Vallribera, quarta categoria,
49 m. 42 s.

Fins a 42 classificats.
Classificació per equips de club, copa
"Penya Rin"

1.—A. C. Montjuïc (Salarich, Gas-
cón i Aguilera), 2 h. 20 m. 56 s.
2.—U. E. Terrassa.

Classificació per equips de marca de
cicles, copa "El Mundo Deportivo"

1.—Cicles Campamà (Salarich, Beni-
gases, Serradell), 2 h. 24 m. 56 s.
2.—Cicles Cases (Franco, Cardona, Pe-
rera), 2 h. 25 m. 50 s.

Adjudicació de primes

Primera.—Sarría, Joan Plans.
Segona.—Peu del Funicular, Joan Sa-
larich.

Tercera.—Caan Loren, J. Salarich.
Quarta.—Carrera Dues Aigües, J. Sa-
larich.

Cinquena.—Avinguda Pearson, J. Sa-
larich.
Sisena.—Plaça d'Espanya, J. Salarich.
Setena.—Avinguda Cascades, J. Sa-
larich.

El corredor Josep Gual fou descla-
ssificat per comprovar-se que havia estat
remolcat.

PHOSCAO

EL MES EXQUISIT DELS DESDEJUNIS I EL
MES PODERÓS DELS RECONSTITUENTS

El PHOSCAO constitueix l'aliment ideal per al desdèjuni i el
berenar. El te i el cafè no fan més que donar una fuetada a
l'organisme, mentre que el Phoscao nodreix, fortifica i esti-
mula, sense fatigar l'estómac. Convé per a tots els tempera-
ments, i el seu règim és aconsellat pels melges, tant als sans
com als malalts, als convalescents, anèmics, ancians, a les dides,
als dispèptics i a tots aquells que digereixen amb dificultat els
aliments corrents.

El PHOSCAO només es ven en pots precintats; a dojo, és falsificat

Dipòsit: FORTUNY, S. A., Hospital, 32 - BARCELONA

ATLETISME

L'aragonès Alexandre Pérez, vencedor del XVII Gran Premi Jean Bouin

Just Borràs, campió de Catalunya de fons - L'Hèrcules vencedor per equips - Jaume Fernández, del C. E. Laietania, venç en la cursa de neofits

El Centre d'Esports Aire Lliure, sota el
patronatge del nostre col·lega "L'Ins-
tant", va tenir cura, ahir al matí, d'or-
ganitzar la dissetena edició de la gran
prova barcelonina Gran Premi Jean
Bouin.

Enguany, seguint la tradició, aquella
cursa ha aplegat una bona quantitat d'at-
letes — seniors, juniors, neofits i debu-
tants — i una altra quantitat de pú-
blic. Les voravies de la Diagonal i del
Passatge de Sant Joan, i del Passatge dels
Tells, del Parc de la Ciutadella, estaven
plenes d'esportius àvids de conèixer les
incidenícies de la cursa.

La XVII Jean Bouin ha donat, per
segona vegada, el triomf a un atleta no
català. Ahir era el madrileny Religios,
encara que incidentalment ostentés el
jersei de l'Espanyol, i avui ho és un
aragonès menut i ferm, que ostenta el
ben guanyat títol de campió peninsular
de Marathon.

Un marathonià s'ha emportat la Jean
Bouin després d'una cursa magnífica i
d'una actuació que acredita un atleta
de l'acabada de l'aragonès Pérez. Hui
per millorar el rècord de la prova diu-
prou la forma en què es troba aquell
xicot.

El primer català ha estat el veterà
Just Borràs, a pocs metres del vencedor.
Meneses, que restava a Barcelona des-
de Cap d'Any, va fer un tercer, seguit
de Camí. Poc va faltar perquè no el
passés, als últims moments, el nostre
corredor.

Manuel Andreu baixava per la Dia-
gonal, juntament amb Meneses. Quan
aquest va passar-lo aquell va quedar
clavat, desinflat. Es va desmoralitzar
Andreu en veure l'avantatge de Pérez i
Borràs.

Per equips la victòria ha correspost
a l'equip de l'Hèrcules, amb vint punts
de diferència de la U. A. Nuri, i amb
vint-i-vuit del F. C. Barcelona.

Jeroni Joan, a última hora, no va po-
der desplaçar-se del Marroc, i fou una
làstima perquè va privar-nos d'un gran
animador.

Abans de la cursa dels seniors i ju-
niors va tenir lloc la de debutants i ne-
ofits, que començà a la Diagonal i car-
retera de Sarrià.

Un matoron, del C. E. Laietania, Ja-
ume Fernández, va resultar-ne el guany-
dor, davant de més de cent futurs atle-
tes. La U. E. Obrera fou la vencedora
per equips.

Les incidències de la cursa es poden
concretar en poques paraules.

Com cada any els corredors en de-
ixar el pont d'Esplugues han iniciat la
pujada fins als burts de Pedralbes en
grup. Poc després Camí ha pres la davan-
tera, seguit dels aragonesos Goerz i
Pérez i del castellà Meneses. Andreu i
els altres del Nuri anaven distanciat.

A la cruïlla de la baixada de Pedra-
lbes i de l'Avinguda del 14 d'Abril Ca-
mí, Goerz i Andreu anaven ben des-
tats.

En aquest lloc fou quan el futur ven-
cedor, amb un tren formidable, va po-
sarse al cap per a no deixar-lo més.

Fins al Passeig de Gràcia Camí i An-
dreu no són passats per Meneses. Per
ací Borràs passa a Andreu.

Anuncis d'espectacles

COLISEUM

AVUI: Tarda, a les 4. Nit, a les 10:
VARIACIONES SOBRE LA PESCA
(Documental)
PARAMOUNT NEWS núm. 18 (Rev.)
SETTY DE VA A LA GUERRA (Dib.)
La Pimpinela Escarlata
per Letitia Howard i Maria Oshon
(Producció dels Artistes Associats)

SAVOY

Passeig de Gràcia, 38. - Tel. 70933
Butaca: 1 pesseta
Notícies:
FOX - MOVIE TONE
I FRANCE ACTUALITES
MONADAS
(Dibux del conillet Blas)
EXITOS DEL DIA
(Musical)
Aunque parezca mentira
(En telericor)

MARYLAND

PLAZA URDULANDA 5. - TEL. 27466
Tarda, a les 6. - Nit, a les 10
Tercera setmana d'èxit del nou espectacle
cinematogràfic
EL SOMNI
D'UNA NIT D'ESTIU
Preu: Tarda, 2/10 ptes. Nit, 4/10 ptes.
Impostos inclosos

Urquinaona

AVUI: Tarda, a les 4. Nit, a les 10
El triomf definitiu de la simpàtica
Shirley Temple en
La simpàtica huerfanita

FEMINA

La millor producció de Greta Garbo
ANA KARENINA
per
GRETA GARBO
FREDERIC MARCH
FREDERICK BARTHOLOMEW

Capitol

AVUI: Tarda, a les 4. Nit, a les 10
Gran èxit d'Annabella en l'extraordinari
film
VARIETE
amb Fernand Gravey i Jean Gabin

VOLCA

Corte Catalanes, 499. - Tel. 30583
AVUI: Tarda, 2/15. - Nit, 9/30
EL REY DE LOS CAMPOS ELISIOS
(nòmics tardes)
La producció M. G. M.
LA INDOMITA
per J. Harlow i W. Powell
i el gran film de l'any
CASTA DIVA
per Martha Eggerth i F. Holmes

EXCELSIOR

AVUI: Continuà de 4 tardes a 12/30
EL RAYO DE PLATA
(Sally Blane: 4 i 8/30)
RATAPLAN
(A. Colomer i F. de Pomés: 5 i 9/30)
LA PEQUEÑA CORONELA
(Shirley Temple, en espanyol: 6/15 i 11)
Dijous: LA VIUDA ALEGRE i
ENEMIGOS INTIMOS

SPLENDID CINEMA

Consell de Cont. 217. - Tel. 30615
AVUI ESPECTACULAR PROGRAMA
IQUE SEMANA!, en espanyol: 2/30 i 8/30.
per Joan Blondell, Mary Astor i Adolphe
Menoju
CORAZONES ROTOS: 4/10 i 9/30
per Katherine Hepburn i Charles Boyer.
LA LIEBRE Y LA TORTUGA
dibuxos telericor, en espanyol
La formidable producció Radio
EL DELATOR. En Espanyol: 6/10 i 11.
la millor creació de Victor Mac Laglen.

AUDICIONS INTIMES

(Teatre Estudi)
AVUI: DINARTS: Sessió d'Òperes de Cam-
bra, pels eminents artistes de la
INTIMITAT OPERA, de Londres
Exclusivament per als poels

FARRE PIJUAN

Motus especialista
PELL - URINARIAS - DEFECTOS SEXUALS
Rbla. Canalejas, 41. 1.ª. De 12-1 i 4

CINEMA CATALUNYA

AVUI: Continuà de 4 tardes a 12/30.
"Exit creixent de la magna producció."
La Verbena de la Paloma
per Miguel Lligero, Raquel Rodrigo, Ra-
berto Rey
Hores de projecció: 4/10, 6/35, 8/10 i 11
A més: Sketch musical, Còmica i Dibuixos

CINEMA PARIS

Tel. 14644. - Tarda, 4. Nit, 9/15: For-
midable producció com. Andy Onda
Max Schmeling en KNOCK-OUT.
Fazenda en EL BALLETE PREMIADO (ver-
sio original). Eddie Cantor en el film de
més complicat de l'any: EL CHICO MIL-
LONARIO (versio original). - Dimecres:
Matinal. Es despatzen localitats nume-
res per a la sessió de diumenge tarda
a les 4

A VENIDA

Avui: sessió continuà de 4 a 12/30
LA MEJOR AMIGA
EL CONSEJERO DEL REY, per
Clive Brook i Madeleine Carroll
ANITA LA PELARROJA, per
Ana Sirey

CINEMA RAMBLES

Rambles del Centre, 36 - Tel. 10021
AVUI: NATURAL
EL HONOR DE LA GUARDIA
per Tom Tyler
PRISIONEROS DEL PASADO
per Astor Stevens i Lila Lee
EL CHICO MILLONARIO
supercomedia per Eddie Cantor
Dijous: UNA NOCHE DE AMOR
Sessió continuà des de les 4

GOYA

EL CONSEJERO DEL REY
ROSARIO LA CORTIJERA
LOS EX RICOS
REVISTA I DIBUJOS

IRIS-PARK

DON QUINTIN EL AMARGAO
LA VENUS DE ORO
MELODIA EN PRIMAVERA
REVISTA I DIBUJOS

BARCELONA

LA VENUS DE ORO
VIVA LA COMPANIA
EL JINETE DEL DESIERTO
REVISTA I DIBUJOS

UN REFREDAT MAL GUIDAT

es una porta oberta a totes les Malalties
DE LA GOLA, DELS BRONQUIS I DELS PULMONS
NO DESCUIDEU MAI UN REFREDAT I
PODEU CUIDARLO
es posa dies i a poc cost empleant les
PASTILLES VALDA
ANTISEPTICAS
Però, sobre tot, nouseu sinó les
VERITABLES
PASTILLES VALDA
las qu'es venen solament
en CAIXES
amb el nom VALDA
a la tapa i mai
d'altre forma.